RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 22 mei 2018 met nummer RvVb/A/1718/0880 in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0558/A

Verzoekende partij de **LEIDEND AMBTENAAR** van het departement RUIMTE

VLAANDEREN, afdeling Antwerpen

vertegenwoordigd door advocaat Johan CLAES met woonplaatskeuze op het kantoor te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg

160

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

Tussenkomende partij de heer Luc MEESTERS

vertegenwoordigd door advocaat Ria HENS met woonplaatskeuze op

het kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 191

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 april 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 3 december 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel van 30 november 2009 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een landsmederij op de percelen gelegen te 2990 Wuustwezel, Kruisweg 25A, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummers 187A en 191A (deel).

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 19 augustus 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 24 oktober 2016 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

1

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 30 mei 2017.

De verzoekende en tussenkomende partij verschijnen op de zitting.

Advocaat Leen VANBRABANT *loco* advocaat Johan CLAES voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Hilde VERMEIREN *loco* advocaat Ria HENS voert het woord voor de tussenkomende partij. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 12 juni 2009 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een landbouwsmederij" op de percelen gelegen te 2990 Wuustwezel, Kruisweg 25A, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummers 187A en 191A (deel).

2. De aanvraag heeft een voorgeschiedenis (en nog een parallelle aanvraag, zie randnummer 4);

Op 5 februari 1990 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een eengezinswoning op een perceel gelegen binnen een goedgekeurde niet-vervallen verkaveling van 7 februari 1978.

Op 12 december 2001 wordt een proces-verbaal opgesteld voor de vervangende nieuwbouw van een bestaande boogloods gelegen op het perceel achter de eengezinswoning. Op 7 december 2003 wordt een proces-verbaal opgesteld voor de aanleg van een oprit en het uitbaten van een metaalverwerkingsbedrijf zonder bouw- en milieuvergunning.

Op 7 november 2002 dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel een aanvraag tot regularisatie in voor de vervangende nieuwbouw van een bestaande boogloods.

Die aanvraag voorziet het regulariseren van een loods, waarvan een deel wordt afgebroken zodat een afstand van 6,65 meter tot de linkerperceelgrens en 3 meter met de voorliggende verkaveling wordt bereikt. De oppervlakte van de loods voor werken betreft 335 m², na werken 184 m².

Op 18 augustus 2003 en 28 oktober 2004 weigeren respectievelijk het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel en de verwerende partij, in graad van administratief beroep, de gevraagde regularisatie. Met een arrest van 25 juni 2010 (nummer 205.819) vernietigt de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, de beslissing van de verwerende partij van 28 oktober 2004. Op 9 juni 2011 beslist de verwerende partij om een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van de loods te verlenen.

Op 27 januari 2003 en 5 juni 2006 weigeren respectievelijk het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel en de verwerende partij aan de verzoekende partij een milieuvergunning klasse 2. Op 22 september 2003 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel akte van de milieumelding door de verzoekende partij voor een nieuwe inrichting klasse 3.

Op 12 maart 2008, 20 mei 2008 en 2 juli 2009 wordt meermaals de stopzetting der werken bevolen.

Met een arrest van 25 juni 2010 (nummer 205.819) vernietigt de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, de beslissing van de verwerende partij van 28 oktober 2004.

Op 16 december 2010 verklaart de verwerende partij in het kader van de herstelbeslissing (naar aanleiding van het arrest van de Raad van State van 25 juni 2010) de aanvraag tot regularisatie van de bestaande loods zonder voorwerp omdat zij (verkeerdelijk) van oordeel was dat de nieuwe loods vergund op 8 april 2010 (zie onder nummer 4) de vervanging betrof van de bestaande loods.

Nog steeds in het kader van de herstelbeslissing na het arrest van de Raad van State van 25 juni 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn verslag van 2 juni 2011 om de beslissing van 16 december 2010 in te trekken en alsnog het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 26 oktober 2010 beslist de verwerende partij op 9 juni 2011 haar beslissing van 16 december 2010 in te trekken, het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

De verleende vergunning wordt bij een arrest van de Raad van 16 december 2014 (arrestnummer A/2014/0881) op verzoek van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar vernietigd.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 maart 2015 naar aanleiding van de te nemen herstelbeslissing om het beroep niet in te willigen en geen stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 10 maart 2015 weigert de verwerende partij op 12 maart 2015 na eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een stedenbouwkundige vergunning.

De motieven van die beslissing luiden samengevat als volgt:

- De aanvraag is niet in overeenstemming met de planologische bestemming van agrarisch gebied
 - Het para-agrarisch karakter van de smederij wordt niet aangetoond.
 - o De loods gaat over de bouw van een werkplaats voor een metaalverwerkend bedrijf
 - De afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling heeft vastgesteld dat het bedrijf zich bezig houdt met het uitvoeren van laswerken voor de industrie, de verkoop en het herstellen van landbouwmachines en in beperkte mate het uitvoeren van landbouwloonwerk
 - Er werd met betrekking tot het andere aanvraagdossier gesteld dat uit de bijgebrachte facturen van de smederij bleek dat een zeker percentage van het cliënteel niet landbouwgerelateerd is (aannemers, dierenarts) en anderzijds opgemerkt dat in het kader van het beroep slechts die facturen werden bijgebracht die relevant zijn voor het beroep.
 - De bijgebrachte stukken zijn onvoldoende voor de verantwoording van het para-agrarisch karakter van zijn bedrijf.
 - Het bijgebrachte verslag van de Boerenbond van 4 november 2013 waarin de activiteiten van de aanvrager worden beschreven en geïllustreerd met foto's volstaat niet om aan te

tonen dat de activiteiten van de smederij zich in hoofdzaak richten op de landbouw. Uit dit document kan alleen maar geconstateerd worden dat er inderdaad smeedwerken in functie van de landbouw worden uitgevoerd, maar dat tevens ook een aanzienlijk deel van de activiteiten gericht zijn op smeedwerken in functie van aannemers en externe werven die niets met de landbouw te maken hebben. Het document toont derhalve allerminst aan dat de activiteiten hoofdzakelijk gericht zijn op de landbouw, integendeel, er wordt bevestigd dat er ook laswerken worden verricht in functie van de (bouw)industrie, die niet gerelateerd zijn met landbouwactiviteiten. Het document toont enkel een opsomming van de activiteiten van de smederij maar zegt niets over de verhouding tussen de verschillende activiteiten.

- De aanvraag is niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening
 - Een ontsluiting via de weg gelegen tussen de bestaande woningen van de verkaveling aan de Kruisweg kan niet aanvaard worden aangezien deze weg strijdig is met de verkavelingsvoorschriften waar gesteld wordt dat alle constructies in de bouwvrije zijtuinstrook verboden zijn, met inbegrip van hellende op- en afritten, behoudens de afsluitingsmuurtjes en autogarages en de toegang tot deze autogarages.
 - Er is inderdaad een tweede ontsluitingsweg vanuit de Heistraat, doch deze toegang werd vergund met de uitdrukkelijke voorwaarde dat het moet gaan om de ontsluiting van een volwaardig agrarisch bedrijf. In voorgaande werd reeds geconcludeerd dat het hier geen para-agrarisch bedrijf betreft.
 - Het wordt door de beroeper niet aangetoond dat de activiteiten niet gepaard zullen gaan met geluidshinder. De hinder afkomstig van de geplande activiteiten op het perceel en dus ook in dit gebouw is te groot waardoor de draagkracht voor de omgeving overschreden wordt. In de onmiddellijke nabijheid van het bedrijf bevinden zich vrijstaande eengezinswoningen die zich richten naar de Kruisweg. Vrachtwagens rijden af en aan op het terrein (wellicht via de Heistraat omdat de weg vooraan aan de Kruisweg niet breed is). De leveringen van metalen onderdelen kunnen niet anders dan gepaard gaan met lawaai, temeer daar het gevraagde gebouw en de omliggende verhardingen waar de vrachtwagens keren, zich slechts op een 40-tal meter van de woningen bevinden.
 - Uit de luchtfoto en uit een plaatsbezoek blijkt bovendien nog steeds een aanzienlijke stockage van materiaal in open lucht, voornamelijk achter het te regulariseren gebouw.
 - Het geheel doet industrieel aan en past zich niet in het achterliggende landschap in, noch is het in overeenstemming te brengen met de voorliggende woonfunctie.
 - De beroeper beweert dat de tweede ontsluitingsweg maakt dat de hinder voor de voorliggende woningen beperkt is, aangezien grote stukken via de Heistraat worden aanen afgevoerd. Tijdens de hoorzitting van 10 maart 2015 stellen de aanpalenden dat er wel degelijk geladen en gelost wordt via de inrit naast hun woning, aan de Kerkstraat en dat er wel degelijk sprake is van hinder en dit blijkbaar ook buiten kantoortijden en tijdens weekends.
 - De beroeper toont op geen enkele wijze aan maatregelen genomen te hebben om geluidshinder voor de omwonenden te beperken. De stockage in open lucht lijkt alleen maar het tegendeel te bewerkstelligen. Evenmin wordt opgegeven wat de mobiliteitsgeneratie is van deze site. Er kan geen inschatting gemaakt worden van de mobiliteitsimpact op de omgeving.

De tussenkomende partij heeft tegen deze beslissing op 11 juni 2015 een beroep tot vernietiging ingesteld, gekend bij de Raad onder rolnummer 1415/0608/A/0601.

3. De aanvraag betreft het bouwen van een landsmederij met een oppervlakte van 916 m², een werkplaats voor het herstellen van landbouwmachines en voertuigen en het renoveren van

landbouwinrichtingen. Het plan maakt tevens melding van te regulariseren verharding (circa 1085 m²) en een 'nieuwe verharding' (circa 410 m²).

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout', gelegen in agrarisch gebied met voorliggend woongebied met landelijk karakter. De percelen zijn eveneens gelegen in het Vogelrichtlijngebied 'De Maatjes, Wuustwezelheide en Groot Schietveld'.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 juni 2009 tot en met 22 juli 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling verleent op 28 juli 2009 een ongunstig advies:

. . .

Het betreft de bouw van een nieuwe opslag- en werkloods voor een smederij in agrarisch gebied, achter de particuliere woning van de aanvrager die in het voorgelegen landelijk woongebied ligt.

De activiteiten van de aanvrager zijn:

- Het uitvoeren van laswerken voor de industrie (Indaver), de verkoop en het herstellen van landbouwmachines en in beperkte mate het uitvoeren van landbouwloonwerk.

De aanvrager zou bijkomend binnenkort verdeler worden van landbouwmachines. De vermelde activiteiten zijn o.i. overwegend van commerciële aard en kunnen o.i. niet als agrarisch of paraagrarisch beschouwd worden.

Het betreft de regularisatie van een bestaande loods van de aanvrager, die tevens bestemd was voor ongeveerd dezelfde activiteiten, is nog in behandeling bij de Raad van State. Onze afdeling heeft voor de regularisatie van deze loods ongunstig advies verstrekt op 7 januari 2003.

Om hoger vermelde redenen kan de bouw van de nieuwe loods voorlopig niet gunstig geadviseerd worden.

..."

Het agentschap voor Natuur en Bos brengt op 3 juli 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit:

"

De aanvraag wordt gunstig geadviseerd, voor zover voldaan wordt aan volgende voorwaarde:

Er dient een groenscherm (zoals voorgesteld) opgericht te worden met inheems loofhout, bij voorkeur zwarte els, in 3 rijen, met een onderlinge plantafstand van 1,5 x 1,5m. Het groenscherm mag als hakhout beheerd worden.

..."

De gemeentelijke brandweer brengt op 29 oktober 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel weigert op 30 november 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij en overweegt hierbij het volgende:

"...

(1) toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

..

Gelet dat het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg.

Gelet dat het perceel voor een beperkt deel gelegen is binnen een woongebied met landelijk karakter en dieperliggend agrarisch gebied volgens het gewestplan Turnhout (K.B. 30 september 1977).

De beoogde loods betreft een werkplaats voor een metaalverwerkend bedrijf en wordt ingeplant in agrarisch gebied.

. . .

(1) toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

. . .

Overwegende dat het gevraagde ruimtelijk onvoldoende integreerbaar is in de omgeving.

Overwegende dat het perceel niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg conform artikel 4.3.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Overwegende dat het bestendigen van een ontsluitingsweg voor het achterliggend bedrijf door een goedgekeurde niet vervallen verkaveling in strijd is met de geldende stedenbouwkundige voorschriften en de rechten van de eigenaars in de verkaveling schaadt.

Overwegende dat de alternatieve toegang tot de nieuwe industriehal vanuit de Heistraat een extra aantasting van de agrarische structuur betreft door de bijkomende verhardingen en grastegels.

Overwegende dat een voldoende afschermend buffergroen vanuit ruimtelijk oogpunt noodzakelijk is.

Overwegende dat de aanvraag de exploitatie van een ambachtelijk bedrijf in het agrarisch gebied betreft en in principieel in strijd is met de bestemmingsvoorschriften van het vastgestelde gewestplan.

Overwegende dat de bedrijfsinfrastructuur thans in haar geheel wederrechtelijk is.

Overwegende dat uit de aanvraag ook totaal niet blijkt dat aan de wederrechtelijke toestand deels of geheel een einde zal worden gesteld.

De aanvraag is derhalve in strijd met de goede ruimtelijke ordening. ..."

• • • •

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 28 december 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Naar aanleiding van het administratief beroep heeft het college van burgemeester en schepenen zijn eerder ongunstig standpunt dat hij had ingenomen in de weigeringsbeslissing van 30 november 2009, bevestigd.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 23 februari 2010 beslist de verwerende partij op 25 februari 2010 om haar beslissing te verdagen voor aanvullend verslag in afwachting van de hangende procedure bij de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak.

Na het aanvullend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar beslist de verwerende partij op 8 april 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen overeenkomstig de plannen.

De verzoekende partij starten op 21 mei 2011 met de uitvoering van de werken. De buren dagvaarden de verzoekende partij op 1 juni 2011 in kortgeding om een verbod te horen opleggen tot uitvoering van stedenbouwkundige vergunning. De rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen verklaart de vordering van de buren met een beschikking van 13 juli 2011 gegrond. Het Hof van Beroep beslist op 2 november 2011 echter dat zij niet bevoegd is om kennis te nemen van de vordering tot het opleggen van een verbod tot uitvoering van de werken en wijst de vordering af.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar stelt op 17 juni 2010 tegen de beslissing van 8 april 2010 een beroep in bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

De Raad vernietigt op 9 juli 2013 de beslissing van 17 juni 2010 met het arrest nr. A/2013/0388 en beveelt de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van drie maanden na de betekening van het arrest.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn aanvullend verslag van 26 september 2013 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 1 oktober 2013 beslist de verwerende partij op 3 oktober 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

De Raad vernietigt met een arrest van 30 juni 2015 voormelde weigeringsbeslissing op grond van volgende motieven:

```
"...
Beoordeling door de Raad
1.
Artikel 4.7.23, § 1 VCRO luidt als volgt:
"
```

De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord. De Vlaamse Regering kan nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepalen.

Het beginsel van behoorlijk bestuur met betrekking tot de hoorplicht geldt niet in zoverre er, zoals in het voorliggend dossier, een uitdrukkelijke regeling voor is uitgewerkt. Evenwel moet, indien de hoorplicht door een norm is voorgeschreven maar de inhoud ervan niet nader is bepaald, het optreden van de overheid ter zake worden getoetst aan de verplichtingen die het bestuur op grond van het beginsel van de hoorplicht moet nakomen.

De hoorplicht vormt een wezenlijk onderdeel van de in de VCRO vastgestelde administratieve beroepsprocedure. Het horen van de beroeper die daar uitdrukkelijk om heeft verzocht, is derhalve een substantiële vormvereiste. Kenmerkend voor de hoorplicht is dat de beroeper de mogelijkheid moet krijgen zijn opmerkingen te geven op het dossier zoals het ter beoordeling aan het bestuur voorligt.

Aan de zijde van het vergunningsverlenend bestuursorgaan strekt de hoorplicht tot een zorgvuldig onderzoek van de zaak, waarbij, mede gelet op artikel 4.7.21, §1, eerste lid, laatste zin VCRO, rekening moet worden gehouden met alle relevante gegevens. Dit wil zeggen met in begrip van de door de verzoekende partij aangevoerde argumenten en stukken.

7

2.

Naar aanleiding van de vernietiging door de Raad van de beslissing van de verwerende partij van 8 april 2010, heeft de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar op 26 september 2013 een nieuw verslag opgesteld. Dit verslag werd aan de verzoekende partij bezorgd, waarna op 1 oktober 2013 een nieuwe hoorzitting werd georganiseerd.

Op de hoorzitting van 1 oktober 2013 legt de verzoekende partij een replieknota met bijhorende stukken neer waarin zij de standpunten van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar weerlegt, onder meer aan de hand van verschillende recente facturen. Met een mailbericht van 3 oktober 2013 wordt een aanvullende replieknota bezorgd, waarbij nog enkele foto's worden gevoegd.

Hoewel de verwerende partij niet verplicht is om op alle beroepsargumenten uitdrukkelijk te antwoorden, vereist de motiveringsplicht wel dat uit de bestreden beslissing blijkt dat alle relevante gegevens, en desgevallend ook de replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, bij de beoordeling werden betrokken.

De Raad moet echter vaststellen dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat de verwerende partij daadwerkelijk rekening heeft gehouden met de replieknota en de bijgevoegde stukken. De verwerende partij neemt in haar beoordeling het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar letterlijk over zonder dat zij hierbij de tegenargumenten die de verzoekende partij in haar replieknota uiteenzet, lijkt te betrekken.

Zo verwijst de verwerende partij in haar beoordeling van de para-agrarische activiteit, net zoals de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, enkel naar facturen die destijds, dit wil zeggen in het kader van de procedure die resulteerde in de beslissing van 8 april 2010, bij het beroepschrift werden gevoegd en lijkt ze geen rekening te hebben gehouden met de recente facturen die de verzoekende partij aan haar replieknota toevoegt. Ook de argumentatie over de intrekking van het besluit van 16 oktober 2010 door de vergunningsbeslissing van 9 juni 2011 wordt schijnbaar buiten beschouwing gelaten.

3.

De Raad is verder van oordeel dat de verwerende partij bij de herbeoordeling van de aanvraag niet, minstens niet zonder meer, kon verwijzen naar de vaststellingen over de bedrijfsactiviteiten van de verzoekende partij uit het advies van het Departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling van 28 juli 2009 en dit gelet op het tijdsverloop tussen het verlenen van het betrokken advies en het nemen van de thans bestreden beslissing, evenals de vaststelling dat het Departement dit advies destiids zelf als voorlopig bestempelde.

De zorgvuldigheidsplicht vereist dat een vergunningverlenend bestuursorgaan nagaat of de feiten en de omstandigheden sinds het verlenen van het advies in die mate zijn gewijzigd dat het advies niet meer actueel is, en in het voorkomende geval een nieuw advies vraagt.

De verzoekende partij heeft zowel in haar beroepschrift als in haar replieknota omstandig gemotiveerd dat het advies van het Departement Landbouw en Visserij slechts een voorlopig advies betrof in afwachting van het arrest van de Raad van State en heeft tevens opgemerkt dat het betrokken advies geen rekening houdt met de actuele toestand. Ze heeft de verwerende partij in beide nota's uitdrukkelijk verzocht om een nieuw advies te vragen zodat het Departement het para-agrarisch karakter van de actuele bedrijfsvoering kan onderzoeken.

Gelet op de voormelde vaststellingen, had de verwerende partij dan ook moeten nagaan of zij zich nog wel kon steunen op het voorlopige advies en had uit de bestreden beslissing moeten blijken waarom er geen nieuw advies is gevraagd. De verwerende partij beperkt zich echter tot het verwijzen naar de bedrijfsactiviteiten die in het voorlopige advies worden omschreven zonder dat uit de bestreden beslissing blijkt dat rekening is gehouden met de kritiek van de verzoekende partij op het betrokken advies.

4.

Voorgaande overwegingen volstaan om vast te stellen dat de bestreden beslissing het artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de

uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het materieel motiveringsbeginsel, de hoorplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt. Het middel is gegrond.

...

C. Bevel conform artikel 4.8.2, derde lid VCRO

In overeenstemming met artikel 4.8.2, derde lid VCRO kan de Raad, naast het bevel om een nieuwe beslissing te nemen binnen een door hem te bepalen termijn, onder meer de procedurele handelingen omschrijven die voorafgaand aan een nieuwe beslissing moeten worden gesteld.

Uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat de bestreden beslissing steunt op een voorlopig ongunstig advies van de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling waarvan de actualiteit en dus de relevantie in vraag kan gesteld worden.

In het kader van een zorgvuldige besluitvorming acht de Raad het dan ook aangewezen dat de verwerende partij een nieuw advies inwint bij het Departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling alvorens een nieuwe beslissing over de aanvraag van de verzoekende partij te nemen.

..."

Het departement Landbouw en Visserij verleent in navolging van voormeld arrest op 29 september 2015 opnieuw advies:

"..

De afdeling Land formuleerde op voorliggende adviesvraag reeds eerder advies dd. 7 januari 2003, met kenmerk 140/1730/02. Dit was een ongunstig advies, gezien het een regularisatie en een beperkte afbraak van een loods betrof in agrarisch gebied voor een bedrijf dat niet beschouwd kon worden als een agrarisch of par-agrarisch bedrijf. Dd. 30 september 2003 formuleerde de afdeling Land opnieuw een ongunstig advies met kenmerk 140/1892/03 (1730/02) voor het slopen van een landbouwloods en het bouwen van een nieuwe landbouwloods. Ook hier werd geconcludeerd dat de beroepsactiviteiten van de aanvrager niet als agrarisch of para-agrarisch beschouwd konden worden. En op 28 juli 2009 formuleerde het Departement Landbouw en Visserij opnieuw een ongunstig advies met kenmerk 140/1064/09 voor het bouwen van een landbouwsmederij opnieuw omwille van het feit dat voorgestelde activiteiten geen agrarische of para-agrarische activiteiten zijn.

Het Departement Landbouw en Visserij heeft in kader van voorliggende adviesvraag opnieuw een plaatsbezoek gedaan dd. 23/09/2015 en stelde zoals eerder vast dat de voorgestelde activiteiten geen agrarische of para-agrarische activiteiten betreffen.

Het bedrijf is volgens de kruispuntbank van ondernemingen gekend onder de naam "Meesters Lucas". De hoofdactiviteit van het bedrijf is "25.110: Vervaardiging van metalen constructiewerken en delen daarvan" ondermeer omvattende vervaardiging van metalen constructiewerken voor industriële uitrusting, gebinten voor de bouw en hun elementen, vervaardiging van geprefabriceerde gebouwen, overwegend van metaal: bouwketen, barakken op bouwterreinen, etc...

Het Departement Landbouw en Visserij formuleert dan ook opnieuw een ongunstig advies voor het bouwen van een landbouwsmederij en verwijst het bedrijf dan ook naar de daartoe geëigende KMO-zone.

..."

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 november 2015 het beroep niet in te willigen en geen stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

- u
- Het departement kwam, na een nieuw onderzoek ter plaatse op 23 september 2015, tot een bevestiging van het eerste advies, namelijk dat het bedrijf geen para-agrarisch bedrijf betreft.
 - Voorts wordt in het beroepschrift vermeld dat de lasactiviteiten voor niet landbouwgerelateerde bedrijven extern worden uitgevoerd en niet in het gebouw van de smederij. Beroeper probeert hieruit het gevolg te trekken dat deze werken bijkomstig zijn. Er wordt ook door beroeper gesteld dat ook herstellingen voor de landbouw "ten velde" gebeuren maar beroeper laat na te stellen waarom deze werken dan anders moeten beoordeeld worden dan de voormelde.
- Samengevat kan worden gesteld dat geen geloofwaardige argumenten worden aangevoerd om te kunnen besluiten dat het bedrijf inderdaad een agrarisch of para-agrarisch 'bedrijf betreft.

Bijkomende beoordeling goede ruimtelijke ordening:

Beroeper stelt dat de toegangsweg achteraan niet werd vergund, maar dat deze wegenis kan gebruikt worden als tweede ontsluitingsweg voor het para-agrarisch bedrijf.

Zoals hoger wordt aangetoond kan het bedrijf niet worden gekwalificeerd als een paraagrarisch bedrijf (en zeker niet een agrarisch bedrijf) zodat deze toegangsweg niet kan vergund worden omdat deze loopt door het agrarische gebied.

Bovendien bevat het dossier geen gegevens over de bestaande private oprit op het aanpalende bedrijf. Er kan geen beoordeling gemaakt worden of bijkomend verkeer überhaupt mogelijk is over deze oprit en of er een veilige aansluiting is met de openbare weg.

Beroeper stelt bovendien dat de visuele hinder de perken niet te buiten gaat van hetgeen men van een para-agrarische activiteit mag verwachten.

Beroeper toont niet aan waarom een gebouw van een dergelijke grootte, hoogte en onmiskenbaar industrieel uitzicht hetgeen is wat men mag verwachten van een paraagrarisch bedrijf.

De visuele hinder is volgens beroeper ook niet bestaande omdat de tuin van de buur wordt afgesloten door een afsluiting van 2,5m hoogte. Het gebouw heeft echter een hoogte van 8,8m (nok) en 6,5m (gevelhoogte) zodat vastgesteld wordt dat een afsluiting van 2,5m hoogte niet het gebouw aan het zicht kan ontnemen.

...."

In een aanvullend verslag na de hoorzitting van 19 november 2015 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een aanvullend verslag van 26 november 2015 opnieuw het beroep niet in te willigen en geen stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Hij adviseert in dat laatste verslag:

"

Het beroep werd verdaagd voor aanvullend verslag, met de vraag om de aanvraag juridisch te verkennen of het para-agrarisch is of niet. Er moet gelegenheid gegeven worden aan de aanvrager om te reageren op het advies van landbouw.

Op 18 november 2015 werd een aanvullende nota bezorgd door de raadsman van beroepers.

De aanvraag heeft geen betrekking op een para-agrarisch bedrijf.

De aanvraag betreft de regularisatie van een bestaande loods voor landbouwsmederij en het slopen én het bouwen van een nieuwe loods voor landbouwsmederij.
[...]

Beroeper stelt niet dat het bedrijf een para-agrarisch karakter heeft, wel dat het bedrijf paraagrarische activiteiten uitoefent. Dat blijkt uit de beschrijvende nota waarin opgenomen staat:

"In het begeleidend schrijven van de Boerenbond, bijgevoegd aan deze nota, wordt gestaafd dat de activiteiten die ter plaatse in de gebouwen van de smederij worden uitgevoerd wel degelijk een para-agrarisch karakter hebben en verweven zitten in de landbouwcultuur. De te regulariseren en aangevraagde gebouwen worden effectief ingeschakeld voor een aan de landbouw verwant bedrijf."

Uit het beroepschrift van beroeper blijkt dat "de aanvraag [...] vooreerst voorziet in de regularisatie van de bestaande loods waarin verzoekers activiteiten van landbouwsmederij uitoefenen."(p. 4 beroepschrift)

Omtrent de verenigbaarheid met de planologische bestemming vermeldt het beroepschrift samengevat:

- Dat beroeper "voor wat betreft de smederijwerken ter plaatse gespecialiseerd in de landbouwsector en hun werkzaamheden ter plaatse worden uitsluiten ten behoeve van landbouwers uit de directe omgeving verricht" (p. 6 beroepschrift);
- Beroeper verwijst naar diverse rechtspraak van Raad van State en Raad voor Vergunningsbetwistingen waaruit blijkt dat het begrip "para-agrarisch bedrijf" in zijn spraakgebruikelijke betekenis moet worden begrepen;
- De beslissing van het college van burgemeester en schepenen zou met die rechtspraak in tegenspraak zijn omdat verwezen wordt naar de loutere binding van het bedrijf met de landbouw in termen van de omvang van het cliënteel uit de landbouw of de omzet die gegenereerd wordt als gevolg van opdrachten voor landbouw en de nood van een bedrijf om zich in het agrarisch gebied te vestigen, namelijk de ruimtelijke binding met de agrarische omgeving (p. 8 beroepschrift);
- Beroeper herhaalt dat het moet gaan om 'bedrijven' waarvan de activiteit onmiddellijk aansluit bij de landbouw en er op afgestemd is;
- Beroeper stelt verder dat de 'hoofdactiviteit' van beroeper het herstellen en fabriceren van landbouwwerktuigen betreft. Dat zou blijken uit bijgebrachte facturen van 2013-2014 en een verslag van de Boerenbond van 4 november 2013 waarin de activiteiten van beroeper worden beschreven;
- De activiteiten die niet gerelateerd zijn aan landbouw worden uitgevoerd bij klanten ter plaatse en niet op de landbouwsmederij zelf;
- De omzet voor landbouw zou volgens het overzicht van facturen voor 2013 225.277,02 € en voor 2014 70.158,56 € bedragen. De omzet uit andere activiteiten is niet relevant omdat die niet op de landbouwsmederij uitgeoefend worden.

Artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit definieert het begrip 'para-agrarische activiteit' niet. Dit begrip moet dan ook in zijn spraakgebruikelijke betekenis begrepen worden. Een para-agrarisch bedrijf kan worden omschreven als een onderneming waarvan de activiteit nauw bij de landbouw aansluit en er op afgestemd is. Het bedrijf moet niet noodzakelijk grondgebonden zijn

of in nauwe relatie staan met het landbouwproductieproces en/of met de voortgebrachte landbouwproducten (aldus rechtspraak).

De deputatie moet - ongeacht de kwalificatie die de aanvrager zelf aan zijn bedrijf geeft - nagaan of het bedrijf van de aanvrager werkelijk als een para-agrarisch bedrijf beschouwd kan worden.

Artikel 11.4.1 Inrichtingsbesluit voorziet uitdrukkelijk dat 'para-agrarische bedrijven' toegelaten zijn in' agrarisch gebied, maar bepaalt niet als dusdanig dat bedrijven die bepaalde para-agrarische activiteiten verrichten zonder meer toegelaten zijn in agrarisch gebied.

Bijgevolg moet wel degelijk worden bekeken of het verrichten van welbepaalde para-agrarische activiteiten van een bedrijf al dan niet een para-agrarisch bedrijf maakt.

Dat erkende de Raad voor Vergunningsbetwistingen ook in een recent arrest van 6 oktober 2015 (RvVb, nr. A/1516/0075, 6 oktober 2015, Jacques DE VOS):

"Artikel 11.4.1. van het Inrichtingsbesluit definieert het begrip 'para-agrarisch' bedrijf niet. Deze term dient dan ook in zijn spraakgebruikelijke betekenis te worden begrepen. Het komt aan de 'Raad toe te onderzoeken en te oordelen of de verwerende partij aan dat begrip een juiste 'draagwijdte gegeven heeft, gelet op de concrete gegevens van het dossier.

Uit de concrete gegevens van het dossier blijkt dat het bedrijf van de aanvrager niet gevestigd is op het perceel van de aanvraag.

Wanneer op dergelijk perceel, waarvan de Raad vermoedt dat het wel in eigendom van de aanvrager is, een aanvraag wordt ingediend voor het oprichten van een loods, dan is de vraag of het bedrijf van de aanvrager een para-agrarisch bedrijf, maar al te 'relevant. Immers, niet alleen de activiteiten die in de loods zullen worden uitgeoefend (niemand ontkent dat op zich 'opslag van graan' een activiteit is die aan de landbouw nauw verbonden is) zijn dan bepalend om te uit te maken of de aanvraag planologisch verenigbaar is, maar evenzeer de aard van het bedrijf van de aanvrager. Artikel 11 van het Inrichtingsbesluit spreekt immers niet over de para-agrarische activiteiten, maar wel over de para-agrarische bedrijven die eveneens een plaats vinden in het agrarisch gebied.

De aard van de uitgeoefende activiteiten van het bedrijf van de aanvrager is dan ook een eerste doorslaggevend criterium dat moet onderzocht worden bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de gewestplanbestemming. Of de in de loods uitgeoefende activiteiten (de opslag) in overeenstemming zijn met de bestemming, moet vervolgens onderzocht worden, waarbij uiteraard de vragen naar de noodzaak van het gebouw zelf en de relatie met de streeklandbouw aan bod moeten komen.

Het bepalen van de werkelijke aard van de activiteiten van de tussenkomende partij betreft een feitelijke vaststelling."

Het arrest bevestigt met zoveel woorden dat de 'aard van het bedrijf van de aanvrager' wel degelijk relevant is, meer nog het eerste doorslaggevend criterium betreft dat moet onderzocht worden bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de gewestplanbestemming. Pas in, een opvolgende fase moet onderzocht worden of de in de loods uitgeoefende activiteiten in overeenstemming zijn met de bestemming.

In het vermeld geval vernietigde de Raad voor Vergunningsbetwistingen een beslissing van de deputatie van West-Vlaanderen waarbij vergunning verleend werd voor het uitbreiden van een bestaand para-agrarisch bedrijf door middel van het aanbouwen van een loods. De verzoekende partij meende dat het bedrijf in kwestie géén para-agrarisch bedrijf is omdat het uitgegroeid was tot een industrieel veevoederbedrijf en opslagactiviteiten die in de nieuwe loods worden uitgeoefend slechts een deelactiviteit zijn van de aanvrager, terwijl de hoofdactiviteit de productie van veevoeders is. Voor enkel opslag van graan zou de nieuwe loods te groot zijn, niet noodzakelijk en niet gericht op de in het gebied aanwezige landbouw. De Raad gaf de

verzoekende partij daarin gelijk, en meende dat de deputatie van West-Vlaanderen ten onrechte de discussie over de aard van de activiteiten van het bedrijf heeft losgekoppeld van de vraag naar de aard van de opslagactiviteiten.

Beroeper houdt in dit geval niet voor dat het bedrijf een para-agrarisch bedrijf is. Welbepaalde activiteiten die het bedrijf uitoefent, namelijk die activiteiten die in de loodsen worden uitgeoefend, zouden para-agrarische activiteiten betreffen.

Het moet vastgesteld dat uit de voorliggende stukken niet blijkt dat:

- 1) het bedrijf van beroeper een para-agrarisch bedrijf is,
- 2) de in de loodsen uitgeoefende of uit te oefenen activiteiten uitsluitend betrekking hebben op para-agrarische activiteiten en
- 3) dat die loodsen noodzakelijk zijn in functie van een para-agrarisch bedrijf.

Het departement Landbouw en Visserij bevestigt op dat punt dat het bedrijf een metaalverwerkend bedrijf betreft en niet louter een landbouwsmederij. De te regulariseren loods staat vol met allerlei metaalverwerkingsinstallaties. De activiteiten ter plaats zouden voornamelijk van commerciële aard zijn, bedoeld voor de industrie en particulieren. Het departement Landbouw en Visserij is dus van mening dat het bedrijf op zich geen para-agrarisch karakter heeft.

Uit de Kruispuntbank van Ondernemingen blijkt dat het bedrijf niet geregistreerd staat als een landbouwsmederij. De hoofdactiviteiten van het bedrijf zijn volgens de Kruispuntbank activiteiten van hoefsmeden, vervaardiging van metalen constructiewerken of gebinten voor de bouw, vervaardiging van metalschrijnwerk: deuren, vensters, en kozijnen, luiken, verplaatsbare wanden, hekken, garagepoorten, enz., vervaardiging van gesmede werkstukken van metal van rekening van derden, vervaardiging van brandkasten, kluizen, safeloketten, gepantserde deuren, enz. Voor de RSZ betreft de hoofdactiviteit van de onderneming 'vervaardiging van metalen constructiewerken en delen daarvan'. Het para-agrarisch karakter van het bedrijf kan daar m.a.w. niet uit blijken.

In tegenstelling tot wat beroeper aangeeft, kan uit, het arrest van de Raad van State van 25 juni 2010 (nr. 205.819) niet worden afgeleid dat het bedrijf van beroeper een paraagrarisch bedrijf zou betreffen.

Dat bevestigde de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het arrest van 16 december 2014 (nr. A/2014/0881), waarin zij een eerdere vergunning die de deputatie verleende in functie van het bedrijf van de aanvrager (regularisatie van een loods), vernietigde:

"In zoverre de tussenkomende partij meent dat de Raad van State in het arrest van 25 juni 2010 (nummer 205.819) bevestigd heeft dat haar bedrijf effectief een para-agrarisch karakter heeft, is de Raad van oordeel dat de tussenkomende partij meer uit het arrest poogt af te leiden dan het arrest zelf vermeldt. De Raad van State oordeelde uitsluitend dat de verwerende partij in haar beslissing van 28 oktober 2004 geen correcte invulling aan het begrip 'para-agrarisch bedrijf' heeft gegeven. De thans voorliggende vraag is of de verwerende partij op een redelijke en zorgvuldige wijze tot de conclusie is kunnen komen dat het bedrijf van de tussenkomende partij in concreto als een landbouwsmederij en dus als een para-agrarisch bedrijf kan beschouwd worden."

Het volstaat volgens artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit echter niet dat een bedrijf af en toe para-agrarische activiteiten uitoefent.

Alleen een para-agrarisch bedrijf heeft volgens de letter van het besluit, naast een agrarisch bedrijf, zijn plaats in agrarisch gebied.

In wezen is het dan ook niet relevant of het gebouw dat beroeper in agrarisch gebied wenst te bestendigen, volgens eigen bewering (uitsluitend) in functie van para-agrarische activiteiten zou worden gebruikt, wanneer beroeper op zich niet betwist dat het bedrijf op zich geen para-agrarisch karakter heeft.

De Raad bevestigde in haar arrest van 16 december 2014 (nr. A/2014/0881) dus reeds dat van belang is of het bedrijf, en niet uitsluitend bepaalde van haar activiteiten, een paraagrarisch karakter hebben.

De zgn. 'facturenlijst' of 'boekhoudkundige stukken' waarnaar verzoekende partij verwijst, betreft in werkelijkheid een overzichtslijst met facturen 'per activiteit'. Wat frappant is dat die overzichtslijst weliswaar een factuurnummer, naam en bedrag bevat, maar niet gestaafd wordt door onderliggende facturen. Ook de in aanverwante dossiers omtrent het oprichten van een loods (PSTV-2013-0505-RVB-01) en regularisatie van een loods (PSTV-2014-0418-RVB-01) werd de zgn. 'overzichtslijst' nochtans bijgebracht.

Zonder onderliggende facturen bewijst de overzichtslijst weinig over de activiteiten en de omzet van de activiteiten van beroeper, en bewijst de lijst al helemaal niet dat het bedrijf van beroeper een para-agrarisch bedrijf betreft.

Beroeper verwijt het college van burgemeester en schepenen kennelijk dat wordt bekeken naar de omvang van het cliënteel uit de landbouw en de omzet die gegenereerd wordt, om vervolgens de zgn. 'hoofdactiviteit' van het bedrijf onder meer te bewijzen aan de hand van een overzichtslijst van facturen.

De overzichtslijst van 2014 geeft ten overvloede eerder de indruk dat beroeper in 2014 om en bij de 70.000 € omzet haalde uit landbouw terwijl beroeper volgens de overzichtslijst een totale omzet van 364.360,90€ behaalde, wat wil zeggen dat landbouw nauwelijks 20% van de totale omzet vertegenwoordigt, zelfs volgens de eigen 'bewijsstukken' van beroeper.

Er blijkt ook nergens dat de overzichtslijst 'volledig' zou zijn. De overzichtslijst heeft niet het uiterlijk van een jaarrekening of vergelijkbaar document.

Ook het verslag van de Boerenbond is niet van die aard aan te tonen dat het bedrijf van beroeper een para-agrarisch bedrijf zou betreffen.

Het verslag werd volgens een mail van Jan Vermeiren, 'dienstbetoonconsulent' op vraag van de aanvrager opgemaakt. De boerenbond beschikt volgens zijn eigen verklaring over geen documentatie van alle door een bedrijf uitgevoerde activiteiten. Uit het verslag kan overigens blijken dat het bedrijf ook werken uitvoert buiten de smederij en op externe werven, wordt er gesproken van herstellingswerken aan de fabriek van Bio-Noord, laswerken op allerlei soorten werven.. Het betreft bovendien een verslag van inmiddels weer november 2013. Uit de eigen overzichtslijst van beroeper blijkt dat het bedrijf van beroeper in 2014 minstens qua omzet hoofdzakelijk gericht is op andere activiteiten dan aan landbouw verwante activiteiten.

Door beroeper wordt gesteld dat de werken die niet voor de landbouw worden uitgevoerd niet ter plaatse worden uitgevoerd. Ten onrechte geeft beroeper de indruk dat enkel de werken die in het gebouw worden uitgevoerd van belang zijn voor de catalogisering als para-agrarisch bedrijf.

De totale activiteit van het bedrijf dient in rekening te worden gehouden en niet enkel de werken die ter plekke worden uitgevoerd.

Bijgevolg kan niet blijken dat het bedrijf een para-agrarisch karakter heeft. Bovendien blijkt nergens de noodzaak van de te regulariseren, noch van de nieuwbouwloodsen. ..."

Na de hoorzitting van 19 november 2015 (en na voormeld andersluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 26 november 2015) verleent de verwerende partij op 3 december 2015 de stedenbouwkundige vergunning onder de voorwaarde dat "vergunning wordt verleend overeenkomstig de voorgebrachte [plannen], onder de volgende voorwaarde dat het gebouw enkel gebruikt wordt voor para-agrarische activiteiten".

De beslissing van de verwerende partij is wat de beoordeling van de verenigbaarheid met de gewestplanbestemming betreft identiek aan de redenering van het laatste verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, behoudens de laatste zin die vervangen wordt door:

"...
Om deze redenen is het belangrijk bij de vergunning als voorwaarde wordt opgelegd dat het gebouw enkel mag gebruikt worden voor para-agrarisch activiteiten.
..."

De beslissing bevat nog volgende motieven:

"...

De aanvraag doorstaat de watertoets:

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de, toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen. van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de

bindende bepalingen van het (deel) bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het project voorziet het verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd. De mogelijke schadelijke effecten« voor het water worden' Ondervangen doordat er voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening d.d. 5 juli 2013.

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de° omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld' aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de . functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueelvormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en "op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde .werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Er wordt dieper ingegaan op de voor deaanvraag noodzakelijke of relevante elementen. De omgeving Van het gevraagde wordt gekenmerkt door enerzijds een, reeks residentiële percelen met vrijstaande woningen langsheen de Kruisstraat en anderzijds de aanwezigheid van stallen en loodsen, al dan niet in functie van een landbouwactiviteit, die gelegen zijn achter het woonlint en die het open agrarisch landschap innemen.

Een ontsluiting via de weg gelegen tussen de bestaande woningen van de verkaveling aan de Kruisweg kan niet aanvaard worden aangezien deze-weg strijdig is met de verkavelingsvoorschriften waar gesteld wordt dat alle constructies in de bouwvrije zijtuinstrook verboden zijn, met inbegrip van hellende op- en afritten, behoudens de afsluitingsmuurtjes en autogarages en de toegang tot deze autogarages.

Beroeper stelt dat de mobiliteitsimpact wordt beperkt door het gebruik van deze toegangsweg achteraan. De toegangsweg is echter niet vergund en kan niet vergund worden doordat het bedrijf geen agrarische (of para-agrarische) bestemming heeft. Dit wordt ook bevestigd in het advies van het departement Landbouw en Visserij.

Indien de activiteiten worden beperkt tot uitsluitend para-agrarische activiteiten, kan de landbouwweg die een verbinding maakt tussen het bedrijf en het agrarische bedrijf in de. Heistraat 4 wel vergund worden.

Volgens beroeper dient de buurt een zekere tolerantie te tonen ten opzichte van. agrarische. en para-agrarische bedrijven. Het betreft volgens beroeper een kleinschalig para-agrarisch bedrijf. De gebouwen hebben echter een oppervlakte van 1,562m², een maximum hoogte van 8,92m en 8m en er is een verharding van ongeveer 1.000m² (zonder de oprit). Bovendien hebben de gebouwen onmiskenbaar een industrieel uitzicht.

In de onmiddellijke nabijheid van het bedrijf bevinden zich vrijstaande eengezinswoningen die zich richten naar de Kruisweg.

Vrachtwagens rijden af en aan op het terrein (Wellicht via de Heistraat omdat de weg vooraan aan de Kruisweg niet breed is). De leveringen van metalen onderdelen kunnen 'niet anders dan gepaard gaan met lawaai, temeer daar het gevraagde gebouw en de omliggende verhardingen waar de vrachtwagens keren, zich slechts op een 40-tal meter van de woningen bevinden. Uit de luchtfoto blijkt bovendien een aanzienlijke stockage van materiaal in open lucht, naast en achter het te regulariseren gebouw.

De aanvraag voorziet (een deel) van de stockage in de nieuw te bouwen en voor een deel open loods. Het geheel doet industrieel aan en past zich niet in het achterliggende landschap in, noch is het in overeenstemming te brengen met de voorliggende woonfunctie.

Daarom is het belangrijk de gebouwen voldoende af te schermen van de woonfuncties in het bouwlint aan de Kruisweg. De aanvraag voorziet buffergroen rond de gebouwen. De deputatie is van oordeel dat dit buffergroen voldoende is om de gebouwen af te schermen. Doordat het magazijn aansluit op een bestaande -gebouwencluster en er door de gedeeltelijke sloop een aanvaardbare afstand tot het perceel links en het voorliggende perceel gecreëerd wordt de hinder aanvaardbaar. Beroeper stelt dat de geluidshinder niet werd aangetoond door middel van PV... Het is • voor bezwaarindiener niet noodzakelijk om de geluidshinder aan te tonen via een PV, hij moet echter wel de geluidshinder voldoende waarschijnlijk maken. Het bezwaarschrift bevat verschillende argumenten die de hinder aannemelijk maken: werkt van 's morgens vroeg tot 's avonds laat - tevens ook in de weekends en op feestdagen

- op en afrijden van zware vrachtwagens
- afval opstoken
- weg blokkeren voor laden en lossen
- de gebouwen zijn en worden geplaatst achter de woningen van de buren waardoor beroeper zelf het zicht behoud.

Voor de beperking van de geluidshinder werd door beroeper gesteld dat de overlast voor een groot deel wordt verminderd door de- ingebruikname van een nieuwe rolbrug en takel. Bovendien wordt het vrachtverkeer afgeleid via de nieuwe landbouwweg, waardoor het zware

verkeer niet meer langs de Woonwijk in de Kruisweg dient te kruisen, maar via het landbouwbedrijf in de Heistraat.

De deputatie is van oordeel dat hierdoor de geluidshinder op aanvaardbaar niveau wordt gebracht

..."

Dit is de bestreden beslissing.

4.

De tussenkomende partij dient op 9 maart 2015 nog een nieuwe aanvraag in voor de regularisatie van de *bestaande* loods voor landbouwsmederij en het slopen en het bouwen van nieuwe loods voor een landbouwsmederij. Het gaat aldus om de regularisatie van een bestaande loods met een oppervlakte van 1058 m² (29,76 x 35,56 meter), de afbraak van een loods met een oppervlakte van 334 m² (18 x 18,6 meter), een nieuw te bouwen loods met een oppervlakte van 504 m², tussen de 2 loodsen een verharding in klinkers van 995 m², rondom de grote loods een brandweg met een breedte van vier meter, de regularisatie van een achtergelegen onverharde toegangsweg, een buffer en het rooien van bomen rond de toekomstige brandweg.

Deze aanvraag werd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel op 20 juli 2015 geweigerd.

De tussenkomende partij stelt tegen die weigeringsbeslissing administratief beroep in bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 november 2015 het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 17 november 2015 verleent de verwerende partij op 3 december 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij op voorwaarde dat "het gebouw (...) enkel(mag) gebruikt worden voor (para-)agrarische activiteiten".

Die beslissing heeft aan de bestreden beslissing met betrekking tot het bouwen van een naastliggende loods – behoudens wat de beoordeling van de watertoets betreft - gelijkluidende motieven.

Specifiek omtrent de opgelegde voorwaarde overweegt deze beslissing nog:

"

De totale activiteit van het bedrijf dient in rekening te worden gehouden en niet enkel de werken die ter plekke worden uitgevoerd.

Door het opleggen van de uitdrukkelijke voorwaarde bij de vergunning dat enkel para-agrarische (of agrarische) bedrijvigheid mag worden uitgevoerd in de loods kan voldaan worden aan de in het gebied toegelaten bestemmingen.

Deze voorwaarde heeft bijkomend tot gevolg dat de nieuw aangelegde toegangsweg naar de verder gelegen boerderij kan vergund worden. Dit wordt verder besproken bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

..."

Deze laatste beslissing wordt tevens bij de Raad bestreden met een vernietigingsverzoek, ingeleid door de leidend ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, bij de Raad gekend onder het rolnummer 1516-RvVb-0391-A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij en schending van artikel 15 Procedurebesluit

1.

De verzoekende partij stelt belang te hebben bij de vordering tot vernietiging omdat de VCRO haar aanduidt als belanghebbende:

"

Verzoekende partij heeft het vereiste belang bij de gevraagde vernietiging doordat hij nominatim in artikel 4.8.11, §1, 5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is aangeduid als belanghebbende;

"De beroepen bij de Raad kunnen door de volgende [personen] worden ingesteld : [...] 5° de leidend ambtenaar van het departement of, bij afwezigheid, diens gemachtigde voor vergunningen die afgegeven zijn binnen de reguliere procedure, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 4.7.19. §" 1, derde lid; ..."

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij/de volledigheid van het verzoekschrift als volgt:

"

3.2 GEEN VERMELDING VAN NAAM VERZOEKENDE PARTIJ

Het verzoekschrift tot nietigverklaring wordt ingediend door:

Verzoekende partij stelt dat hij het vereiste belang heeft omdat hij nominatim in artikel 4.8.11,§1,5° VCRO is aangeduid als belanghebbende.

De naam van de leidend ambtenaar wordt evenwel niet meegedeeld, zodat het niet geweten is wie de verzoekende partij is en of de verzoekende partij wel degelijk de leidend ambtenaar van het departement betreft.

Artikel 15 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges stelt uitdrukkelijk dat de naam van de verzoeker dient te worden opgegeven.

Het verzoekschrift bevat, minstens de volgende gegevens:

- 1° de naam, de hoedanigheid, de woonplaats of de zetel van de verzoeker en de gekozen woonplaats;
- 2° in voorkomend geval, de naam en het adres van de verweerder;
- 3° het voorwerp van het beroep of bezwaar;
- 4° een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen;
- 5° een inventaris van de overtuigingsstukken.

Bij gebrek aan naam is het verzoekschrift van verzoekende partij nietig, dan wel is het verzoek onontvankelijk minstens ongegrond.

..."

3.

De verzoekende partij antwoordt op de ingeroepen exceptie als volgt:

" ...

Verzoekende partij heeft het vereiste belang bij de gevraagde vernietiging doordat hij nominatim in artikel 4.8.11, §1, 5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is aangeduid als belanghebbende [...]

Tussenkomende partij stelt in dat verband dat het verzoekschrift nietig zou zijn, dan wel onontvankelijk omdat de naam van de leidend ambtenaar niet werd vernoemd;

Welnu, verzoekende partij wordt aangeduid door het decreet als belanghebbende procespartij; Indien het College van Burgemeester en Schepenen ageert in rechte conform artikel 4.8.11, §1, 7° VCRO wordt ook geen naam toegevoegd, enkel de naam van de gemeente of stad waartoe het College behoort wordt redelijkerwijs geprecisieerd; In casu zou evenwel elke precisering onzinnig zijn want er is slechts een (1) leidend ambtenaar van het departement RWO;

Het verzoekschrift bevat de nodige gegevens en is niet nietig; ..."

4.

De tussenkomende partij voegt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting nog het volgende aan haar betoog toe:

...

3.2 GEEN BELANG IN HOOFDE VAN VERZOEKENDE PARTIJ

Supra werd reeds aangehaald dat in het beschikkend gedeelte van het verzoek tot nietigverklaring van verzoekende partij duidelijk om de nietigverklaring van de allesomvattende vergunning wordt verzocht:

→ verzoekschrift tot nietigverklaring dd 27 april 2016 p50

Verzoekende partij heeft tegen dit besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen dd. 3 december 2015 reeds op 1 maart 2016 een verzoek tot nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

→ stuk 12: verzoekschrift tot nietigverklaring dd. 1 maart 2016

Deze zaak is gekend onder 1516/RvVb/0391/A.

Er is aldus reeds een procedure tot vernietiging hangende bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen aangaande het in deze procedure voornoemd bestreden besluit van de deputatie dd. 3 december 2015.

Verzoeker beschikt zodoende niet over het vereiste belang in voorliggende procedure.

3.3 GEEN VERMELDING VAN NAAM VERZOEKENDE PARTIJ

Het verzoekschrift tot nietigverklaring wordt ingediend door: [///]

Verzoekende partij stelt dat hij het vereiste belang heeft omdat hij nominatim in artikel 4.8.11,§1,5° VCRO is aangeduid als belanghebbende.

De naam van de leidend ambtenaar wordt evenwel niet meegedeeld, zodat het niet geweten is wie de verzoekende partij is en of de verzoekende partij wel degelijk de leidend ambtenaar van het departement betreft.

Artikel 15 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges stelt uitdrukkelijk dat de naam van de verzoeker dient te worden opgegeven.

Het verzoekschrift bevat, minstens de volgende gegevens:

- 1° de naam, de hoedanigheid, de woonplaats of de zetel van de verzoeker en de gekozen woonplaats;
- 2° in voorkomend geval, de naam en het adres van de verweerder;
- 3° het voorwerp van het beroep of bezwaar;
- 4° een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen;
- 5° een inventaris van de overtuigingsstukken.

Bij gebrek aan naam is het verzoekschrift van verzoekende partij nietig, dan wel is het verzoek onontvankelijk minstens ongegrond.

..."

Beoordeling door de Raad

1. De verzoekende partij stelt als leidend ambtenaar belang te hebben bij de vordering tot vernietiging omdat de VCRO haar aanduidt als belanghebbende.

- 2. De tussenkomende partij argumenteert dat de naam van de leidend ambtenaar ontbreekt en het verzoekschrift met toepassing van artikel 15 Procedurebesluit nietig, minstens onontvankelijk of ongegrond is.
- 3. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 5° VCRO, zoals gewijzigd door artikel 4 van het decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, bepaalt dat "de leidend ambtenaar van het departement of bij afwezigheid diens gemachtigde, voor vergunningen die afgegeven zijn binnen de reguliere procedure, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 4.7.19, § 1, derde lid" als belanghebbende een beroep kan instellen bij de Raad.

Op basis van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 5° VCRO kan de leidend ambtenaar van het departement of diens gemachtigde maar als belanghebbende een beroep bij de Raad instellen voor zover voldaan is aan de gestelde voorwaarde, met name wanneer het een beroep in de reguliere procedure betreft dat geen betrekking heeft op de gevallen vermeld in artikel 4.7.19, §1, derde lid VCRO. In dat geval beschikt de leidend ambtenaar tevens over de rechtens vereiste hoedanigheid en procesbevoegdheid.

Het departement wordt in artikel 1.1.2, 4° VCRO gedefinieerd als "het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed". De parlementaire voorbereiding bij het wijzigingsdecreet van 18 november 2011 (Parl.St. Vl. Parl. 2010-2011/1, p. 7) verduidelijkt:

" ...

In plaats van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt de bevoegdheid om beroep aan te tekenen toegewezen aan de leidend ambtenaar van het departement. Ook voor wat betreft de adviserende instanties wordt verduidelijkt dat de beslissingsbevoegdheid toekomt aan de leidend ambtenaar.

De tabel die geldt voor de 'verschuiving' van de bevoegdheid om beroep in te stellen tegen beslissingen inzake stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsvergunningen genomen door het college van burgemeester en schepenen (artikel 3) geldt eveneens voor beroepen inzake stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsvergunningen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Het is ongewenst dat de leidend ambtenaar deze beroepsmogelijkheid verder zou delegeren. Bij afwezigheid (vakantie of ziekte bijvoorbeeld) is de ambtenaar die belast is met de vervanging van de leidend ambtenaar uiteraard wel bevoegd om beroep in te stellen.

Bij de beslissing tot het al dan niet instellen van het beroep, bedoeld in het eerste lid, 5° en 6°, kan de leidend ambtenaar een afweging maken van de belangen van de eigen entiteit tegenover die van andere entiteiten en het maatschappelijk belang van het aangevraagde.

..."

Overeenkomstig de tabel onder artikel 3 ging het destijds om een verschuiving van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar naar de leidend ambtenaar van het departement RWO, in het geval van het departement RWO de secretaris –generaal.

Met een besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2012 (*B.S.* 14 april 2013) werd de heer Peter Cabus met ingang van 1 juli 2012, benoemd in de graad van directeur-generaal bij de diensten van de Vlaamse overheid.

Aan het hoofd van het departement RWO staat op het ogenblik van het inleiden van het verzoekschrift secretaris-generaal Peter Cabus. De omstandigheid dat het verzoekschrift geen "naam" bevat van de leidend ambtenaar van het departement RWO, laat bijgevolg onverlet dat de naam van de leidend ambtenaar kan worden geïdentificeerd.

De exceptie van gebrek aan volledigheid van het verzoekschrift/belang wordt verworpen.

4.

In haar laatste schriftelijke uiteenzetting argumenteert de tussenkomende partij dat tegen de beslissing van 3 december 2015 – te lezen als de 'allesomvattende vergunning' reeds op 1 maart 2016 een verzoek tot vernietiging werd ingediend, bij de Raad gekend onder rolnummer 1516/RvVb/0391/A en de verzoekende partij niet over het vereiste belang beschikt.

Hoewel de Raad dient vast te stellen dat het verzoek tot vernietiging van 27 april 2016 volgens het beschikkend gedeelte gericht is tegen de beslissing van 3 december 2015 van de verwerende partij

"waarbij het beroep van aanvrager tegen het besluit van 20 juli 2015 van het college van burgemeester en schepenen van Wuustwezel, waarbij de vergunning tot regulariseren van een bestaande loods voor landbouwsmederij en het slopen + bouwen van een nieuwe loods voor een landbouwsmederij wordt geweigerd [...] en aldus om vernietiging wordt verzocht van de zogenaamde 'allesomvattende vergunning', blijkt onder hoofding "I. De bestreden beslissing" (p. 2 inleidende verzoekschrift) dat de verzoekende partij de vernietiging vordert van de beslissing van 3 december 2015 van de verwerende partij omvattende "het beroep van Luc Meesters, vergunningsaanvrager, tegen het besluit van 30 november 2009 van het college van burgemeester en schepenen van Wuustwezel, waarbij de vergunning tot het bouwen van een landbouwsmederij wordt geweigerd [...]".

Uit het feitenrelaas (p. 15 en verder) blijkt tevens dat "de herstelbeslissing van de Bestendige Deputatie van 3 december 2015 volgend op het vernietigingsarrest is het voorwerp van het huidige beroep". De verzoekende partij stelt eveneens dat tegen de 'allesomvattende vergunning' "beroep in[gesteld] [is] bij Uw Raad bij verzoekschrift dd. 1 maart 2016; Tot op heden is er nog geen uitspraak in deze zaak gedaan." De verzoekende partij neemt vervolgens de motieven van de bestreden op pagina 25 tot 33 van het inleidende verzoekschrift op.

Ter hoogte van de tijdigheid van het beroep geeft de verwerende partij aan dat de bestreden beslissing aan het departement werd betekend en ontvangen op 10 maart 2016. Uit stuk 6 van het administratief dossier (lijst van aangetekende zendingen) blijkt dat de bestreden beslissing de verzoekende partij werd betekend met een beveiligde zending van 11 maart 2016, door de verzoekende partij ontvangen op 14 maart 2016. De 'allesomvattende vergunning' werd per post afgegeven op 16 januari 2016.

Er kan bijgevolg geen twijfel over bestaan dat het voorwerp van het beroep wel degelijk de onder de hoofding bestreden beslissing betreft, en slechts het vernietigingsverzoek met als rolnummer 1516/RvVb/0391/A betrekking heeft op de zogenaamde 'allesomvattende vergunning'.

De exceptie wordt verworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

1.

De verzoekende partij stelt dat het verzoekschrift tijdig is ingesteld:

...

De bestreden beslissing werd betekend aan het departement en ontvangen op 10 maart 2016; Het beroep ingediend op 27 april 2016 is dus tijdig;

..."

2.

De tussenkomende partij betwist de tijdigheid van het ingestelde vernietigingsverzoek als volgt:

" . . .

3.1 LAATTIJDIGHEID VERZOEKSCHRIFT TOT NIETIGVERKLARING

3.1.1 <u>In hoofdorde</u>

Verzoeker vordert in diens verzoekschrift van 27 april 2016 de nietigverklaring van:

In het beschikkende gedeelte:

het besluit van de Deputatie van de Provincie Antwerpen dd. 3 december 2015 waarbij het beroep van verzoeker tot tussenkomst tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel dd. 20 juli 2015 houdende weigering van de vergunning tot regularisatie van een bestaande loods voor landbouwsmederij en het slopen + bouwen van een nieuwe loods voor een landbouwsmederij op een terrein gelegen te Wuustwezel, Kruisweg 25A, afdeling 1, sectie E, nrs. 187A, 191A, wordt ingewilligd en waarbij vergunning wordt verleend.

Het vermelde besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen dd. 3 december 2015 waarbij het beroep van verzoeker tot tussenkomst tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel dd. 20 juli 2015 wordt ingewilligd en waarbij vergunning wordt verleend, werd aan verzoeker betekend en ontvangen op 20 januari 2016.

De vordering tot vernietiging gesteld in het verzoekschrift dd. 27 april 2016 is niet ingesteld binnen de vervaltermijn van 45 dagen ingaande de dag na de betekening en is zodoende laattijdig.

De vordering van verzoekende partij is onontvankelijk en ontoelaatbaar.

3.1.2 In ondergeschikte orde

Indien in ondergeschikte orde zou worden geoordeeld dat het beroep zou zijn ingesteld tegen het volgende besluit van de deputatie (quod non),

- het besluit van de Deputatie van de Provincie Antwerpen dd. 3 december 2015 waarbij het beroep van verzoeker tot tussenkomst tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel dd. 30 november 2009 houdende weigering van de vergunning tot het bouwen van een landbouwsmederij op een terrein gelegen te Wuustwezel, Kruisweg 25A, afdeling 1, sectie E, nrs. 187A, 191A, wordt ingewilligd en waarbij vergunning wordt verleend.

dan is dit beroep eveneens laattijdig.

In het verzoekschrift tot nietigverklaring stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing werd betekend aan het departement en ontvangen op 10 maart 2016.

De vervaltermijn van 45 dagen verstrijkt zodoende op 25 april 2016.

Het beroep ingediend op 27 april 2016 is zodoende laattijdig.

De vordering van verzoekende partij is onontvankelijk en ontoelaatbaar. ..."

De verzoekende partij weerlegt de ingeroepen exceptie van laattijdigheid als volgt:

u

Verwerende partij werpt de laattijdigheid van het verzoekschrift tot nietigverklaring op in haar schriftelijke uiteenzetting in zoverre het gericht is – in hoofdorde –tegen het besluit van de Deputatie van de Provincie Antwerpen dd. 3 december 2015 waarbij het beroep van verzoeker tot tussenkomst tegen het besluit van de gemeente Wuustwezel dd. 20 juli 2015 houdende

weigering van de vergunning tot regularisatie van een nieuwe loods voor een landbouwsmederij en het slopen + bouwen van een nieuwe loods voor een landbouwsmederij wordt geweigerd, op een terrein, gelegen te Kruisweg 25A, afdeling 1,sectie E, nrs. 191 A, 187 A, wordt ingewilligd.

In ondergeschikte orde werpt de tussenkomende partij op dat het verzoekschrift eveneens laattijdig zou zijn indien het zou zijn gericht tegen het besluit van Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen dd. 3 december 2015 waarbij het beroep van tussenkomende partij tegen het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Wuustwezel dd. 30 november 2009 houdende weigering van de vergunning tot het bouwen van een landbouwsmederij op een terrein gelegen te Kruisweg 25A, afdeling 1, sectie E, nrs. 191 A, 187 A, wordt ingewilligd.

Tussenkomende partij verwart beide aanvragen en vergist zich flagrant wanneer zij stelt dat de voorliggende procedure tot nietigverklaring zou zijn gericht tegen de allesomvattende vergunning; Onder de hoofding I. DE BESTREDEN BESLISSING wordt het voorwerp van het beroep duidelijk aangegeven en het betreft het herstelbesluit na vernietigingsarrest van Uw Raad van 3 december 2015 en waarbij de Deputatie opnieuw het beroep van tussenkomende partij tegen het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Wuustwezel dd. 30 november 2009 houdende weigering van de vergunning tot het bouwen van een landbouwsmederij op een terrein gelegen te te Kruisweg 25A, afdeling 1,sectie E, nrs. 191 A, 187 A, inwilligt:

Het voorliggende verzoekschrift werd bovendien tijdig verzonden aan uw Raad per aangetekende zending van 27 april 2016;

De bestreden beslissing werd betekend aan het departement op maandag 14 maart 2016; De eerste dag van de termijn begon pas te lopen op dinsdag 15 maart 2016 en verstreek dus pas op 28 april 2016 en niet op 25 april 2016 zoals tussenkomende partij voorhoudt;

Artikel 4.8.11 § 2 VCRO bepaalt met name dat de beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen, die ingaat als volgt :

1° wat betreft vergunningsbeslissingen :

a) hetzij de dag na de betekening, wanneer een dergelijke betekening vereist is;

Het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse rechtscolleges van 16 mei 2014 verduidelijkt in artikel 6 dat de betekening door afgifte tegen ontvangstbewijs wordt geacht plaats te vinden op de datum van het ontvangstbewijs;

De beslissing van de Bestendige Deputatie werd concreet ter kennis gebracht bij brief met datum van donderdag 10 maart 2016 en welke aangetekend werd verzonden mét een ontvangstbewijs (zie aanvullend stuk 5 met vermelding van "AR" op de omslag);

Het departement heeft de aangetekende zending daadwerkelijk ontvangen (en afgetekend) op maandag 14 maart 2016 (zie brief met stempel datum van ontvangst door het departement); Verzoekende partij is vanzelfsprekend niet in bezit van het ontvangstbewijs zelf want dit bewijs werd terugverzonden aan de Deputatie; Verzoekende partij stelt evenwel vast dat de laattijdigheid niet door de Deputatie en verwerende partij in deze zaak wordt opgeworpen;

De termijn begon dus pas te lopen op dinsdag 15 maart 2016 en verstreek derhalve pas op 28 april 2016:

Het beroep ingesteld op 27 april 2016 is dan ook tijdig. ..."

4.

De tussenkomende partij voegt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting nog toe aan haar betoog:

"...

3.1.1 In hoofdorde

Verzoeker vordert in diens verzoekschrift van 27 april 2016 de nietigverklaring van:

In het beschikkende gedeelte:

het besluit van de Deputatie van de Provincie Antwerpen dd. 3 december 2015 waarbij het beroep van verzoeker tot tussenkomst tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel dd. 20 juli 2015 houdende weigering van de vergunning tot regularisatie van een bestaande loods voor landbouwsmederij en het slopen + bouwen van een nieuwe loods voor een landbouwsmederij op een terrein gelegen te Wuustwezel, Kruisweg 25A, afdeling 1, sectie E, nrs. 187A, 191A, wordt ingewilligd en waarbij vergunning wordt verleend.

Ten onrechte stelt verzoekende partij dat tussenkomende partij aanvragen zou verwarren en zich zou vergissen wanneer zij stelt dat de voorliggende procedure tot nietigverklaring zou zijn gericht tegen de allesomvattende vergunning.

In het beschikkend gedeelte van het verzoek tot nietigverklaring van verzoekende partij wordt duidelijk om de nietigverklaring van de allesomvattende vergunning verzocht: [...]

Het vermelde besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen dd. 3 december 2015 waarbij het beroep van verzoeker tot tussenkomst tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel dd. 20 juli 2015 wordt ingewilligd en waarbij vergunning wordt verleend, werd aan verzoeker betekend en ontvangen op 20 januari 2016.

Dit blijkt duidelijk uit het verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend door verzoeker dd. 1 maart 2016, gekend in de procedure 1516/RvVb/0391/A.

→ stuk 12: verzoekschrift tot nietigverklaring dd. 1 maart 2016

De vordering tot vernietiging gesteld in het verzoekschrift dd. 27 april 2016 is niet ingesteld binnen de vervaltermijn van 45 dagen ingaande de dag na de betekening en is zodoende laattijdig.

De vordering van verzoekende partij is onontvankelijk en ontoelaatbaar.

3.1.2 In ondergeschikte orde

Indien in ondergeschikte orde zou worden geoordeeld dat het beroep zou zijn ingesteld tegen het volgende besluit van de deputatie (quod non),

- het besluit van de Deputatie van de Provincie Antwerpen dd. 3 december 2015 waarbij het beroep van verzoeker tot tussenkomst tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel dd. 30 november 2009 houdende weigering van de

vergunning tot het bouwen van een landbouwsmederij op een terrein gelegen te Wuustwezel, Kruisweg 25A, afdeling 1, sectie E, nrs. 187A, 191A, wordt ingewilligd en waarbij vergunning wordt verleend.

dan is dit beroep eveneens laattijdig.

In het verzoekschrift tot nietigverklaring stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing werd betekend aan het departement en ontvangen op 10 maart 2016.

→ verzoekschrift tot nietigverklaring dd. 27 april 2016 – p3

De vervaltermijn van 45 dagen verstrijkt zodoende op 25 april 2016.

Het beroep ingediend op 27 april 2016 is zodoende laattijdig.

De vordering van verzoekende partij is onontvankelijk en ontoelaatbaar. ..."

Beoordeling door de Raad

1.

De tussenkomende partij voert aan dat de vordering laattijdig werd ingesteld, in hoofdorde omdat het voorwerp van het vernietigingsverzoek niet de bestreden beslissing, maar de 'allesomvattende vergunning' zou betreffen, aan de verzoekende partij betekend op 20 januari 2016. Ondergeschikt stelt de tussenkomende partij dat – voor zover het vernietigingsverzoek gericht is tegen de bestreden beslissing – het beroep alsnog laattijdig zou zijn ingesteld.

2. Zoals ter hoogte van het belang van de verzoekende partij besproken, betreft het voorwerp van het beroep wel degelijk de bestreden beslissing en niet de zogenaamde 'allesomvattende beslissing'.

Artikel 4.8.11 § 2 VCRO bepaalt dat de beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen, die ingaat als volgt:

```
...1° wat betreft vergunningsbeslissingen :a) hetzij de dag na de betekening, wanneer een dergelijke betekening vereist is;...'
```

Uit stuk 6 van het administratief dossier (lijst van aangetekende zendingen) blijkt dat de bestreden beslissing de verzoekende partij werd betekend met een beveiligde zending van 11 maart 2016, door de verzoekende partij ontvangen op 14 maart 2016.

De termijn van vijfenveertig dagen om beroep aan te tekenen, nam aldus een aanvang op 15 maart 2016, om te verstrijken op 28 april 2016. Het verzoek tot vernietiging, ingesteld met een aangetekende brief van 27 april 2016, is aldus tijdig ingesteld.

De exceptie van laattijdigheid wordt verworpen.

C. Verzaking

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in haar toelichtende nota aan dat de tussenkomende partij door het indienen van opvolgende aanvragen aan zijn vergunning heeft verzaakt:

u

Gelet op de samenvoeging van de oudere aanvragen tot één nieuw identiek dossier na de weigeringsbeslissing van Deputatie inzake de regularisatieaanvraag van de werkplaats/loods dient te worden vastgesteld dat de aanvrager wordt vermoed te hebben verzaakt aan de voorliggende aanvraag;

Tussenkomende partij erkent in haar schriftelijke uiteenzetting dat inderdaad een algehele vergunningsaanvraag werd ingediend maar stelt dat niet werd verzaakt aan de hangende aanvraagprocedures;

Echter de Raad voor Vergunningsbetwistingen is van oordeel dat er sprake is van verzaking aan een eerste vergunning wanneer de tweede vergunning een identiek –minstens voldoende vergelijkbaar- voorwerp heeft als de eerste vergunning die eerder werd afgeleverd voor het hetzelfde perceel;

Een ondubbelzinnige wilsuiting dat de aanvrager verzaakt aan de vorige aanvragen wordt niet vereist in geval van een identieke aanvraag; Zie onder meer RvVb A/2011/0113 van 10 augustus 2010, RvVb nr. A/2013/0136 van 9 april 2013, RvVB nr. A/2014/0764 van 4 november 2014;

Het behoort dan ook dat enkel en alleen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer het thans bestreden besluit wordt vernietigd;

..."

2.

De tussenkomende partij stelt niet te verzaken aan de bestreden beslissing:

"

4. GEEN VERZAKING

Indien zou worden geoordeeld dat het beroep zou zijn ingesteld tegen het volgende besluit van de deputatie (quod non),

- het besluit van de Deputatie van de Provincie Antwerpen dd. 3 december 2015 waarbij het beroep van verzoeker tot tussenkomst tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel dd. 30 november 2009 houdende weigering van de vergunning tot het bouwen van een landbouwsmederij op een terrein gelegen te Wuustwezel, Kruisweg 25A, afdeling 1, sectie E, nrs. 187A, 191A, wordt ingewilligd en waarbij vergunning wordt verleend.

dan is er geen sprake van een verzaking aan de voorliggende aanvraag.

Ten onrechte stelt verzoeker dat tussenkomende partij wordt vermoed te hebben verzaakt aan de voorliggende aanvraag tot vergunning van een landbouwsmederij, daar deze later een algehele (allesomvattende) vergunningsaanvraag heeft ingediend.

Bij het indienen van de algehele (allesomvattende) vergunningsaanvraag werd zeer duidelijk in de beschrijvende nota opgenomen dat niet wordt verzaakt aan de hangende aanvraag procedures.

Er zijn nog een aantal aanvraagprocedures hangende waaraan met voorliggende aanvraag (voorlopig) niet wordt verzaakt.

→ stuk 13: beschrijvende nota

Het standpunt van verzoeker dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen van oordeel zou zijn dat er sprake is van verzaking aan een eerste vergunning wanneer de tweede vergunning een identiek - minstens voldoende vergelijkbaar – voorwerp heeft als de eerste vergunning die eerder werd afgeleverd voor hetzelfde perceel, kan niet worden gevolgd.

In het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen dd. 4 november 2014, waarnaar verzoeker zelf verwijst, wordt gesteld dat het indienen van de tweede aanvraag niet inhoudt dat de tussenkomende partij moet worden geacht te hebben verzaakt aan haar eerste aanvraag. Afstand van rechten wordt niet vermoed.

→ RvVb, 4 november 2014, A/2014/0764

Anders dan de verzoekende partijen in het eerste middel voorhouden, houdt het indienen van de tweede, door de bestreden beslissing ingewilligde aanvraag niet in dat de tussenkomende partij moet worden geacht te hebben verzaakt aan haar eerste aanvraag voor de bouw van het appartement en aan de vergunning van 28 oktober 2010 die daaruit is voortgekomen. Afstand van rechten wordt niet vermoed. Uit geen enkel gegeven of stuk van het dossier blijkt dat de tussenkomende partij aan haar eerste aanvraag heeft verzaakt. [...]

Integendeel werd in de beschrijvende nota bij de nieuwe aanvraag uitdrukkelijk gesteld dat niet wordt verzaakt aan de vorige aanvraag.

→ RvVb, 31 januari 2017, nr. A/1617/0520,

Uit de omstandigheid dat de begunstigden van de thans bestreden beslissing een nieuwe aanvraag hebben ingediend en een nieuwe stedenbouwkundige vergunning hebben verkregen, kan – anders dan de verzoekende partijen voorhouden – niet zonder meer afgeleid worden dat de begunstigden ondubbelzinnig hebben verzaakt aan de thans bestreden beslissing.

De verzoekende partijen leggen overigens geen enkel stuk neer waaruit uitdrukkelijk blijkt dat de begunstigden ondubbelzinnig hebben verzaakt aan de thans bestreden beslissing. De verzaking aan een stedenbouwkundige vergunning kan, net als een afstand van geding, niet zonder meer worden vermoed.

De tussenkomende partij heeft niet verzaakt aan haar eerste aanvraag die heeft geleid tot de verkregen stedenbouwkundige vergunning dd. 3 december 2015 tot het bouwen van een landbouwsmederij op een terrein gelegen te Wuustwezel, Kruisweg 25A, afdeling 1, sectie E, nrs. 187A. 191A.

Het ander besluit van de deputatie van 3 december 2015 houdende vergunning tot regularisatie van een bestaande loods voor landbouwsmederij en het slopen + bouwen van een nieuwe loods voor een landbouwsmederij op een terrein gelegen te Wuustwezel, Kruisweg 25A, afdeling 1, sectie E, nrs. 187A, 191A, wordt ook door de verzoekende partij met een vernietigingsberoep bestreden (dossier 1516/RvVb/0391/A).

De tussenkomende partij kan derhalve niet geacht worden verzaakt te hebben aan de voorliggende aanvraag.

→ RvVb, 24 februari 2015, A/2015/0079

De verzoekende partij roept de onontvankelijkheid in van het verzoek tot tussenkomst wegens gebrek aan belang van de tussenkomende partij omdat deze laatste een nieuwe aanvraag heeft ingediend met een identiek voorwerp en de verwerende partij op 12 december 2013 de gevraagde vergunning heeft verleend. De verzoekende partij leidt hieruit af dat de tussenkomende partij verzaakt aan de bestreden beslissing.

De tussenkomende partij verklaart dat zij niet verzaakt aan de eerst verkregen stedenbouwkundige vergunning en dat zij enkel een nieuwe aanvraag heeft ingediend uit vrees voor de wijziging van de planningscontext.

De Raad stelt vast dat de beslissing van 12 december 2013 van de verwerende partij ook door de verzoekende partij met een vernietigingsberoep wordt bestreden (dossier 1314/0419/SA/2/0381). De tussenkomende partij kan derhalve niet geacht worden verzaakt te hebben aan de eerste vergunning. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk. ..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de tussenkomende partij als gevolg van het indienen van een nieuwe allesomvattende vergunningsaanvraag waarvoor de verwerende partij in zitting van 3 december 2015 een stedenbouwkundige vergunning verleende (zie feitenrelaas, randnummer 4), impliciet heeft verzaakt aan de huidige bestreden beslissing.

2. De 'nieuwe' 'allesomvattende' vergunning betreft de regularisatie van de bestaande loods voor landbouwsmederij en het slopen en bouwen van een nieuwe loods voor een landbouwsmederij.

Het gaat aldus om de regularisatie van een bestaande loods met een oppervlakte van 1058 m² (29,76 x 35,56, 916 m² bestaande landbouwsmederij en 142 m² luifel), de afbraak van een loods met een oppervlakte van circa 334 m² (18 x 18,6 meter), een nieuw te bouwen loods met een oppervlakte van 500 m², tussen de 2 loodsen een verharding in klinkers van 995 m², rondom de grote loods een brandweg met een breedte van vier meter, de regularisatie van een achtergelegen onverharde toegangsweg, een buffer en het rooien van bomen rond de toekomstige brandweg.

De bestreden beslissing heeft daarentegen louter betrekking op het bouwen van een landsmederij met een oppervlakte van 916 m², een werkplaats voor het herstellen van landbouwmachines en voertuigen en het renoveren van landbouwinrichtingen. Het plan maakt tevens melding van te regulariseren verharding (circa 1085 m²) en een 'nieuwe verharding' (circa 410 m²).

Uit de omstandigheid dat de tussenkomende partij een nieuwe aanvraag heeft ingediend en een nieuwe stedenbouwkundige vergunning heeft verkregen, kan – anders dan de verzoekende partij voorhoudt – niet zonder meer afgeleid worden dat de begunstigde ondubbelzinnig heeft verzaakt aan de thans bestreden beslissing.

Met de tussenkomende partij moet vastgesteld worden dat het louter indienen van een nieuwe aanvraag die deels identiek is aan het voorwerp van een nieuwe stedenbouwkundige vergunning niet kan beschouwd worden als een verzaken aan de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing. De tussenkomende partij verklaart in haar laatste schriftelijke uiteenzetting uitdrukkelijk niet te verzaken aan de bestreden beslissing.

De beschrijvende nota bij de 'allesomvattende' vergunning vermeldt tevens:

"Deze nieuwe aanvraag wil komaf maken met alle voorgaande al dan niet vergunde plannen en de eigenaars van het betreffende perceel in hun rechte laten stellen.

Er zijn nog een aantal aanvraagprocedures hangende waaraan met voorliggende aanvraag (voorlopig) niet wordt verzaakt.

Ondermeer de functie van het opgetrokken gebouw staat ter discussie.

[...

De aanvraag voorziet in de regularisatie van de aanwezige landbouwsmederij, gelegen centraal op het perceel. Het betreft hier een loods welke destijds werd opgetrokken na het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning dd 08/04/2010. [...]

Naast deze regularisatie bestaat deze aanvraag ook uit een aanvraag voor het slopen van een bestaande opslagloods voor de landbouwsmederij en het oprichten van een nieuwe loods ter vervanging.

..."

De 'allesomvattende vergunning' van 3 december 2015 wordt bovendien eveneens bestreden voor de Raad (rolnummer 1516-RvVb-0391-A). Het blijkt niet dat de 'nieuwe' loods (ter vervanging van de bestaande kleinere loods) reeds werd opgericht, en de bestaande kleinere loods – bestreden met een vernietigingsverzoek gekend bij de Raad onder rolnummer RvVB/1415/0608/A/0601– inmiddels werd afgebroken en zodoende reeds concreet aan de 'allesomvattende' vergunning uitvoering werd gegeven.

Een impliciete verzaking kan aldus niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in het eerste middel de schending in van artikel 1.1.4 en 4.3.1 VCRO, artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen (Inrichtingsbesluit), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Motiveringswet), de materiële motiveringsplicht, het beginsel van de aanwezigheid van de rechtens feitelijke grondslag, het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en rechtszekerheidsbeginsel en artikel 4.7.23 VCRO.

De verzoekende partij zet het middel als volgt uiteen:

"...

Doordat, in de bestreden beslissing het bedrijf principieel in overeenstemming met de planologische bestemming wordt geacht mits dat het gebouw enkel wordt gebruikt voor (para)agrarisch activiteiten;

En doordat, in het bestreden besluit de Bestendige Deputatie evenwel vaststelt aan de hand van de voorliggende stukken dat het bedrijf GEEN para-agrarisch karakter heeft en dat met de totale activiteit van het bedrijf rekening dient te worden gehouden en niet enkel met de werken die ter plekke zouden worden uitgevoerd en vervolgens in het dispositief als voorwaarde wordt opgelegd dat 'het gebouw enkel mag worden gebruikt voor (para)agrarische activiteiten;

Terwijl, het onmiskenbaar om een metaalbewerkend bedrijf dat hoofdzakelijk diensten verleend voor de industrie en particulieren en het dus - zoals ook de Bestendige Deputatie erkent - niet over een para-agrarisch bedrijf gaat en de Bestendige Deputatie de aanvraag had moeten weigeren omwille van de onverenigbaarheid met de stedenbouwkundige voorschriften;

En terwijl, de motieven van een administratieve beslissing niet tegenstrijdig mogen zijn en de opgelegde voorwaarden voldoende precies moeten zijn, geen aanleiding mogen geven tot een nieuwe beoordeling en aan de aanvrager geen beoordelingsruimte mogen laten;

En doordat, overeenkomstig art. 4.7.23 VCRO de deputatie haar beslissing omtrent het ingestelde beroep vormt op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar,

Terwijl, in het bestreden besluit hier geen spoor van te vinden is ondanks dat er een negatief advies van de PSA voorligt;

Toelichting:

Volgens art. 4.3.1 §1. moet een vergunning wordt geweigerd: [...]

Over de overeenstemming van de aanvraag met de stedenbouwkundige voorschriften: Het perceel is gelegen in agrarisch gebied; Art. 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit luidt als volgt; [...]

Evenwel:

In casu is er geen sprake van een agrarisch of para-agrarisch bedrijf;

Dit blijkt ten eerste uit het ongunstig advies van het Departement Landbouw en Visserij dd. 29 september 2015 en dat samengevat luidt als volgt: [...]

Het Departement formuleerde dan ook opnieuw een ongunstig advies voor het bouwen van een landbouwsmederij [...]

Het advies van het Departement Landbouw en Visserij is in deze richtinggevend voor de beoordeling of het een para-agrarisch bedrijf betreft en dus vergunbaar is in agrarisch gebied; (DE WAELE, T., De Planologische bestemmingsvoorschriften; Overzicht van rechtspraak met commentaar: Deel VI: Landbouw: Partim 2, TROS 2015, nr. 78 en de aldaar aangehaalde rechtspraak van Uw Raad, RvVb 9 juli 2013, nr. A/2013/0388, RvVb 26 november 2013, nr. A/2013/0687, Schram en Van Dessel en RvVb 23 september 2014, nr.A/2014/0644, Loncke)

Een inrichting voor metaalbewerking is principieel niet verenigbaar met de landbouwbestemming in agrarisch gebied en kan niet worden aangemerkt als een paraagrarisch bedrijf; (zie De Baerdemaecker, V., Agrarisch gebied; stand van de rechtspraak van de Raad van State, TROS 2004, nr. 34 en de aldaar aangehaalde rechtspraak RvSt. BVBA Antwerp Welding Supply, nr. 37.344 van 27 juni 7991; DE WAELE, T., De Planologische bestemmingsvoorschriften: Overzicht van rechtspraak met commentaar: Deel VI: Landbouw: Partim 2, TROS 2015, nr. 78 en de aldaar aangehaalde rechtspraak van RvSt. HULSBOSCH BOUWBEDRIJF, nr. 121.421 van 7 juli 2003, RvSt. GIELIS, nr. 192.407 van 20 april 2009 en RvSt. CREELLE, nr. 208.214 van 79 oktober 2010)

Metaalbewerking en -verwerking, zeker in openlucht, kan aanleiding geven tot lawaaihinder, zeker als het kwestieuze bedrijf gelegen is achter een woonzone; Dit wordt bevestigd door de klachten van de omwonenden waaruit kan afgeleid worden dat het bedrijf inderdaad hinderlijk is voor de omgeving;

Het college was dan ook terecht van oordeel dat hieruit kon afgeleid worden dat de aanvraag de goede ruimtelijke ordening en minstens de goede plaatselijke aanleg in het gedrang bracht; Het betreft hier zeer zeker een aanvraag m.b.t. de exploitatie van een ambachtelijk bedrijf in het agrarisch gebied en dat niet aansluit bij de landbouw of daarop is afgestemd, hetgeen principieel in strijd is met de bestemmingsvoorschriften van het vastgestelde gewestplan;

De aanvrager voert ter plaatse hoofdzakelijk laswerken uit voor de industrie en particulieren en niet voor landbouwbedrijven en heeft dus geen enkele band met enige landbouwactiviteit; Dit kan niet als para-agrarisch aanzien worden;

Het aan vraagdossier bevat overigens geen enkel gegeven om het tegendeel aan te tonen en dit wordt ook als dusdanig erkend door Bestendige Deputatie;

De Bestendige Deputatie stelt vast dat ongeacht de kwalificatie dat de aanvrager geeft aan zijn bedrijf zij dient na te gaan of het bedrijf werkelijk als een para-agrarisch bedrijf kan worden beschouwd en dit losgekoppeld van de activiteiten die in de aangevraagde gebouwen worden uitgeoefend;

De Bestendige Deputatie stelt vast dat uit de voorliggende stukken niet blijkt dat: 1) het bedrijf van beroepen een para-agrarisch bedrijf is,

- 2) in de loodsen uitgeoefende of uit te oefenen activiteiten uitsluitend betrekking hebben op para-agrarische activiteiten en
- 3) dat die loodsen noodzakelijk zijn in functie van een para-agrarisch bedrijf.

De Bestendige Deputatie leidt dit af uit het feit dat de aanvrager niet betwist dat het bedrijf op zich geen para-agrarische karakter heeft maar ook uit eigen bevindingen na onderzoek van de facturen die beroeper neerlegde;

Uit de facturen blijkt zodoende dat slechts 20 % van de omzet werd behaald uit de landbouw en dat deze facturen vermoedelijk nog een rooskleurig beeld schetsten van de situatie;

Ook het verslag van de Boerenbond werd geanalyseerd en de Deputatie besloot dat het verslag niet van die aard is om aan te tonen dat het bedrijf een para-agrarisch bedrijf zou betreffen;

Het argument van beroeper dat in de loodsen enkel werken uitgevoerd ten behoeve van de landbouw en de andere werken elders ter plaatse worden uitgevoerd aanvaardde de Deputatie evenmin; Volgens De Deputatie moet met de totale activiteit rekening worden gehouden en niet enkel met de werken die ter plekke worden uitgevoerd en zij verwijst in dat verband terecht naar het arrest van Uw Raad van 6 oktober 2015;

De overwegingen van de Deputatie wijzen er zodoende eenduidig op dat de Deputatie oordeelt dat het bedrijf geen para-agrarische karakter heeft;

Vervolgens maakt de Deputatie een bocht van 180 graden en legt zonder verdere duiding de voorwaarde op dat enkel para-agrarische of agrarische bedrijvigheid mag worden uitgevoerd in het gebouw;

Er dient aldus een strijdigheid te worden vastgesteld tussen enerzijds de overwegingen van het bestreden besluit en haar motieven dat het geen para-agrarisch bedrijf betreft en de beslissing tot het opleggen van de voorwaarde in het dispositief wat verder niet wordt gemotiveerd:

Ten overvloede, zelfs indien het zou gaan om een para-agrarisch bedrijf geldt de "afstandsegel" hierboven vermeld, juist omwille van de hinder hetgeen wederom strijdt met het in de nabijheid gelegen woonuitbreidingsgebied;

De nieuw op te richten loods bevindt zich op een afstand van minder dan 100 meter van een woonuitbreidingsgebied; Aanvrager kan niet laten gelden dat het een uitbreiding van een bestaand bedrijf zou zijn; De eerste werkplaats/loods werd zonder vergunning opgericht in 1997 dus na de totstandkoming van het gewestplan; Het tijdstip waarop het agrarisch bedrijf, of het nu gaat over een gewoon agrarisch bedrijf of een para-agrarisch bedrijf als zodanig moet bestaan is het tijdstip waarop het gewestplan of in het gewestplan een woongebied of woonuitbreidingsgebied wordt aangeduid naast agrarisch gebied; Een agrarisch bedrijf dat na het vermeld tijdstip werd opgericht mag niet uitgebreid worden; (RvSt. De !Voos ea, nr. 38.203 van 28 november 1991)

Besluit: de aanvraag is strijdig met de stedenbouwkundige voorschriften;

Over de voorwaarde:

In de bestreden beslissing wordt als voorwaarde opgelegd dat enkel een para-agrarische bedrijvigheid mag worden uitgevoerd in het gebouw;

Deze voorwaarde is onvoldoende precies en laat aan de aanvrager een te grote vrijheid; De voorwaarde raakt ook de essentie en houdt in se een beoordelingsweigering van de Deputatie in van de aanvraag en is zodoende strijdig met de rechtszekerheid;

De voorwaarde die erin bestaat dat de bestemmingsvoorschriften moeten worden gerespecteerd en enkel een para-agrarische bedrijvigheid in de loods mag worden uitgevoerd geeft de aanvrager een carte blanche om naar eigen inzicht te oordelen of zijn bedrijfsactiviteiten para-agrarisch van aard zijn of niet;

In die zin dient te warden verwezen naar het principearrest in de zaak Schmit van 31 juli 1995 en gekend onder nr. 54.774 van de Raad van State en waar werd geoordeeld over een

gelijkaardige voorwaarde die, moest verzekeren dat een gebouw een agrarische bestemming moest behouden;

Een dergelijke algemene vergunningsvoorwaarde vond geen genade in de ogen van de Raad van State, gezien het op die manier een raadsel bleef welke concrete ingrepen daartoe diende te gebeuren en men zich ook kon afvragen welke controlemogelijkheden de overheid over het vervullen van dergelijke voorwaarde kon uitoefenen; (zie RvSt. DEBACKER, nr. 112.680 van 19 november 2002 met noot DE WAELE, T., TROS 2003 nr. 30)

De Raad van State oordeelde meer precies dat de vergunning werd verleend onder een uitdrukkelijke voorwaarde waarvan het dus enerzijds niet mogelijk is te weten hoe zij moet warden uitgevoerd maar anderzijds de uitvoering ervan onmogelijk kan worden gecontroleerd; De Raad vervolgde dat het lijkt dat de vergunning werd verleend enkel en alleen door het gewicht van het voldongen feit; (RvSt. SCHMIT, Xlde Kamer, nr. 54.774 van 31 juli 1995) Ook hier stond de Deputatie voor een voldongen feit want de landbouwsmederij is reeds gerealiseerd:

Op het terrein worden inderdaad diverse constructies wederrechtelijk in stand gehouden; De bedrijfsinfrastructuur is thans in haar geheel wederrechtelijk;

Uit niets blijkt bovendien dat de aanvrager de intentie heeft om een einde te maken aan de wederrechtelijke toestand;

Er werd tot op heden geen gevolg gegeven aan de veroordeling bij vonnis van 26 april 2004 door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen;

Het in stand houden van een wederrechtelijke toestand is onaanvaardbaar en is uiteraard stedenbouwkundig relevant;

Op de plannen wordt bovendien geen omstandige opgave van de bestaande toestand gedaan; Hierdoor is het onduidelijk wat de invloed van de beoogde toestand op de bestaande toestand zal zijn en in hoeverre desgevallend door de beoogde toestand een einde wordt gemaakt aan de bestaande wederrechtelijke toestand;

Het spreekt voor zich dat een vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag zich niet mag laten leiden door de bestaande maar volstrekt wederrechtelijke toestand en het door de aanvrager gecreëerde voldongen feit;

De vergunningsvoorwaarde dat de loods enkel mag worden gebruikt voor een paraagrarische bedrijvigheid is - en verweerder herhaalt-onvoldoende precies en geeft aan de
aanvrager te veel vrijheid om de opgelegde verplichting naar eigen goeddunken in te vullen;
Bovendien zorgt de voorwaarde voor een vicieuze cirkel; De aanvraag kan niet in
overeenstemming worden gebracht met de gewestplanbestemming 'agrarisch gebied' door in
de vergunning, weze het als voorwaarde louter te stellen dat de aanvraag in
overeenstemming moet gebracht met de bestemming; De vastgestelde strijdigheid met de
bestemming wordt niet plotsklaps opgeheven door als voorwaarde te stellen dat enkel paraagrarische activiteiten toegelaten zijn; (zie in die zin RvVb A.2015/0495 van 25 augustus
2015)

Besluit: de opgelegde voorwaarde is manifest onwettig;

Over de motiveringsplicht en de hinderaspecten voor de omgeving:

In het besluit van de Deputatie ontbreekt een deugdelijke ruimtelijke evaluatie over het onderwerp van de aanvraag;

De overwegingen moeten nochtans in de beslissing over de vergunningsaanvraag duidelijk worden opgenomen, gelet op artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 (en latere wijzigingen) betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

De motiveringsverplichting houdt in dat de redenen waarom de vergunningverlenende overheid van oordeel is dat de uitvoering van de gevraagde bouwwerken, verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en moet blijken in de beslissing zelf;

Het is daarbij de plicht van de vergunningverlenende overheid om een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag steeds te toetsen op haar verenigbaarheid met de goede plaatselijke

aanleg, zelfs wanneer de aanvraag op zich niet strijdig is met de bestemming van het gebied (hetgeen in casu zelfs wél het geval is);

De bestreden beslissing motiveert de goede ruimtelijke ordening onafdoende, daar waar nochtans overeenkomstig art. 4.3.7. §1. VCRO een vergunning moet worden geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening en ingevolge art. 4.3.1. § 2 VCRO de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening dient beoordeeld te worden met inachtneming van volgende beginselen: [...]

Artikel 1.1.4 VCRO bepaalt [...]

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij geoordeeld heeft dat de hinder voor de omgeving aanvaardbaar is;

De Deputatie overweegt dat in principe het gebouw dat industrieel aandoet niet past in het achterliggende landschap en noch in overeenstemming te brengen is met de voorliggende woonfunctie:

Echter vervolgt de Deputatie dat de voorziene groenbuffer voldoende is om de gebouwen af te schermen van de woonfuncties en dat de hinder aanvaardbaar wordt doordat het magazijn aansluit op een bestaande gebouwencluster en door de sloop een aanvaardbare afstand wordt gecreëerd tot het perceel links en het voorliggende perceel;

Deze overweging met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening zegt niets over de inpasbaarheid van de aanvraag in het achterliggende landschap op zich en biedt geen antwoord op het bezwaar van een omwonende dat de bedrijfsgebouwen achter de woningen van de buren worden geplaatst terwijl het zicht vanuit de woning van aanvrager wel wordt gevrijwaard;

De overweging dat de gebouwen zouden aansluiten op een bestaand gebouwencluster is nietszeggend gelet op, het feit dat de bestaande (en vergunde) bebouwing woningen betreffen en geen bedrijfsgebouwen; Het maakt ruimtelijk bovendien een verschil of de loods wordt ingeplant achter het eigendom van aanvrager of de buren gezien stedenbouwkundig steeds een evenwicht moet worden gezocht;

Bovendien voorziet de huidige aanvraag en dit in tegenstelling tot de voorgaandelijke aanvraag niet in de sloop van bestaande bedrijfsgebouwen hetgeen het motief pertinent foutief maakt;

Tenslotte aanvaardt de Deputatie de grief van een omwonende dat de bedrijfsvoering geluidshinder met zich meebrengt en stelt onder meer het volgende vast in het bestreden besluit:

"Vrachtwagens rijden af en aan op het terrein (wellicht via de Heistraat omdat de weg vooraan aan de Kruisweg niet breed is). De levering van metalen onderdelen kunnen niet anders dan gepaard gaan met lawaai, temeer daar het gevraagde gebouw en de omliggende verhardingen waar de vrachtwagens keren, zich slechts op een 40-tal meter van de woningen bevinden. Uit de luchtfoto blijkt bovendien een aanzienlijke stockage van materiaal in open lucht, naast en achter het te regulariseren gebouw." (pag. 9 bestreden besluit)

Echter de Deputatie acht de hinder vervolgens aanvaardbaar door te verwijzen naar het gegeven dat een nieuwe rolbrug en takel in gebruik is genomen en daardoor een groot deel van de overlast werd verminderd en het vrachtverkeer zal worden afgeleid via de nieuwe landbouwweg in de Heistraat en dus niet langer via de Kruisweg;

Deze weerlegging is inherent tegenstrijdig; Het gegeven dat de toegangsweg via de Heistraat wordt geregulariseerd heeft immers geen enkel effect op de hinder gezien nu reeds deze weg wordt gebruikt met alle hinder die ermee gepaard gaat;

Het hinderlijk aspect van de aanvraag door het keren wordt onbesproken gelaten en een nieuwe rolbrug en takel brengen hiervoor alleszins geen soelaas; Een rolbrug kan mogelijks enkel de hinder door het laden of lossen temperen;

Tenslotte wierp een omwonende op dat de activiteiten zelf hinderlijk zijn nu dag en nacht wordt gewerkt en ook in weekend zonder respect voor de buren; Deze grief raakt de kern van de goede ruimtelijke ordening; Niet alleen de schaal van de gebouwen maar ook de verenigbaarheid van de functie/activiteiten met de in de omgeving bestaande functies diende te worden beoordeeld bij de toets van de goede ruimtelijke ordening en los van de beoordeling van de overeenstemming met de bestemmingsvoorschriften;

In de bestreden beslissing wordt de hinder die wordt veroorzaakt door de metaalbewerking an sich niet beoordeeld behoudens het zwaar transport;

Uw Raad in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekend appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is gekomen;

De vergunningverlenende overheid moet bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening houden met stedenbouwkundige hinder voor het aanpalende erf;

De bestreden beslissing schendt dan ook artikel 4.3.1. §§ 1 en 2 VCRO, de formele motiveringsplicht, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel;

Besluit: de stedenbouwkundige vergunning had moeten geweigerd worden omwille van haar onverenigbaarheid met de in de omgeving bestaande ruimtelijke ordening;

2. De tussenkomende partij weerlegt het middel als volgt:

4.1.1 <u>Overeenstemming van de aanvraag met de stedenbouwkundige voorschriften</u>

De loodsen waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, zijn gelegen in agrarisch gebied.

Voor de agrarische gebieden stelt artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (Inrichtingsbesluit) dat volgende bouwwerken toegelaten zijn:

"De agrarische gebieden zijn bestemd voor landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van het leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven." [eigen onderlijning]

Volgens de gevestigde rechtspraak van de Raad van State en, in navolging hiervan, van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, dient het begrip para-agrarisch in zijn spraakgebruikelijke betekenis te worden begrepen. Hierbij moet worden verstaan activiteiten die onmiddellijk bij de landbouw aansluiten en er op afgestemd zijn. Het gegeven dat die bedrijven tevens een ambachtelijk of industrieel karakter hebben, impliceert op zich niet dat ze geen para-agrarisch karakter hebben.

→ R.v.St.. nr.46.260, 24.02.1994; R.v.St. nr.56.420, 23 november 1995

"... dat immers luidens het aangehaalde artikel 11 de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin: dat het gebruik van de term "ruime zin" betekent dat het begrip "landbouw" niet restrictief doch extensief dient te worden opgevat; dat hetzelfde artikel voorts bepaalt dat de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen en eveneens para-agrarische bedrijven in de agrarische gebieden toegelaten zijn";

"het begrip para-agrarisch bedrijf moet niet restrictief worden uitgelegd; ... dat het volstaat dat het bedrijf "para-agrarisch" is, m.a.w. dat zijn activiteit onmiddellijk bij de landbouw (in de ruime zin) aansluit en erop afgestemd is";

→ R.v.St. nr. 217.314 van 19 januari 2012

"Uit artikel 11.4.1. van het inrichtingsbesluit volgt dat niet alleen zuivere landbouwbedrijven maar ook para-agrarische bedrijven kunnen worden gevestigd in agrarische gebieden. Een para-agrarisch bedrijf is een onderneming waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en er op is afgestemd. Daarbij is het niet vereist dat de activiteit van het bedrijf aan de grond gebonden is, noch dat zij van industriële aard is. Tevens moet het begrip "para-agrarisch bedrijf" niet restrictief worden uitgelegd. Luidens artikel 11.4.1. van het inrichtingsbesluit zijn de agrarische gebieden immers bestemd voor de landbouw in de "ruime" zin. Het gebruik van de term "ruime zin" betekent dat het begrip "landbouw" niet restrictief, doch extensief moet worden opgevat."

→ RvVb nr. A/2012/0397 van 9 oktober 2012

"Een para-agrarisch bedrijf kan worden omschreven als een onderneming waarvan de activiteit nauw bij de landbouw aansluit en er op afgestemd is. Het bedrijf moet wel niet noodzakelijk een grondgebonden karakter hebben of in nauwe relatie staan met het landbouwproductieproces en met de voortgebrachte landbouwproducten. Verder kan een para-agrarisch bedrijf een commercieel, een ambachtelijk of industrieel karakter hebben."

De deputatie oordeelt hieromtrent als volgt: [...]

De bedrijvigheid ter plaatse, zijnde de activiteiten die ter plaatse worden uitgevoerd, namelijk de activiteiten in het kader van de landbouwsmederij, behelzen activiteiten die onmiddellijk aansluiten bij de landbouw en er op afgestemd zijn.

[...]

De deputatie aanvaardt dat uit het beroepschrift van tussenkomende partij blijkt dat aanvraag voorziet in de regularisatie van de bestaande loods waarin activiteiten van landbouwsmederij worden uitgeoefend en verwijst hiertoe naar de beroepsargumenten en de stukken bijgebracht in graad van beroep.

Verzoekende partij stelt ten onrechte dat uit het advies van het Departement Landbouw & Visserij dd. 29 september 2015 zou blijken dat er geen sprake zou zijn van een agrarisch of para-agrarisch bedrijf, dit advies luidende als volgt: [...]

In het ongunstig advies van het Departement Landbouw & Visserij dd. 29 september 2015 wordt op vage en algemene wijze gesteld dat zou zijn vastgesteld dat voorgestelde activiteiten geen agrarische of para-agrarische activiteiten betreffen.

Ter staving van dit uitgesproken standpunt wordt louter verwezen naar een rubricering in de kruispuntbank van ondernemingen. Er wordt aldus geen effectief onderzoek ter plaatse verricht.

Ook met de documenten gevoegd bij de aanvraag, verslag Boerenbond en boekhoudkundige stukken, wordt door het Departement Landbouw & Visserij op geen enkele wijze rekening gehouden.

Nochtans blijkt uit deze documenten dat de volgende activiteiten ter plaatse en buiten de smederij worden uitgevoerd (zie uitvoerig en onderbouwd verslag Boerenbond – stuk 5):

- 1. werken uitgevoerd in de smederij:
- constructie van hekwerken om stallen in te richten;
- constructie van een hooizolder in een koestal;
- onderhoud en herstel van landbouwmachines;
- renovatie van metalen gebinten (poutrellen) van stallen;
- vervangen van onderdelen machines mbt landbouw;
- beschikking over verrijker om zware lasten te verplaatsen en voor het opbouwen van inrichtingen in landbouwbedrijfsgebouwen (te klein om te worden ingezet bij industriebouw)
- renovatie stallen;
- plaatsen van gemaakte inrichtingen op de bedrijven;
- constructie van nieuwe landbouwmachines (weidesleep, schaaf)
- constructie van nieuwe stallen;
- onderhoud oogstmachines;
- vermaken, herstellen, afstellen en verstevigen van materiaal mbt landbouw;
- herstellingen op landbouwbedrijven of ten velde
- 2. werken uitgevoerd buiten de smederij en op externe werven
- soorten herstellingswerken voornamelijk bij ARC-Stabroek. Het behelst herstellingswerken ter plaatse bij ARC (ARC zorgt voor de nodige onderdelen).
- Herstellingswerken aan fabriek Bio-Noord (Igean). Deze werken gebeuren op de site van Bio-Noord.
- Laswerken voornamelijk voor aannemers. Enkel de laswerken op de werf extern worden uitgevoerd. Verzoeker staat niet in voor het materiaal.
- Verzoeker heeft enkele jaren geleden laswerken uitgevoerd voor Indaver; Verzoeker werkt al geruime tijd niet meer voor Indaver. Ook deze werken werden niet uitgevoerd op het perceel van de aanvraag, maar vonden uitsluitend plaats bij Indaver zelf, aldus op verplaatsing.
- 3. Landbouwloonwerk wordt niet uitgevoerd door verzoeker.
- 4. Verzoeker is geen verdeler van landbouwmachines.

Tussenkomende partij is aldus wat betreft zijn smederijwerken ter plaatse gespecialiseerd in de landbouwsector en wil zich in deze sector verder specialiseren.

Zijn niche is het fabriceren en herstellen van landbouwstallen, landbouwgereedschappen, landbouwmaterialen en landbouwmachines.

De andere activiteiten die niet gerelateerd zijn met de landbouw worden uitgevoerd bij de klanten ter plaatse. Het zijn voornamelijk herstellingswerken aan vaststaande constructies bij de klanten zelf, waarvoor geen werken nodig zijn ter plaatse in de landbouwsmederij.

Enkel voor de landbouwsmederij heeft tussenkomende partij de loods nodig. Door te beschikken en te kunnen werken in de loods is de vraag vanuit de landbouwsector nog toegenomen, waardoor de externe werkactiviteiten, die zich enkel op verplaatsing afspelen en waarvoor de loods niet nodig is, uiteraard minderen.

Dit alles wordt zeer uitdrukkelijk en onderbouwd weergegeven in het verslag van de Boerenbond die een onderzoek ter plaatse heeft uitgevoerd, wat van het Departement Landbouw & Visserij niet kan gezegd worden.

De omzet van de landbouwgerelateerde werken, die ter plaatse worden uitgevoerd, behelzen voor het jaar 2013 en 2014 volgende bedragen:

JAAR		OMZET LANDBOUW
2013	€	225.277,02
2014	€	70.158,56
2015	€	79.643,23

→ Zie boekhoudkundige stukken 3, 4 en 10: omzet per factuur voor het jaar 2013, voor het jaar 2014 en voor het jaar 2015 met een subtotaal per klant en vermelding van de activiteit van de klant

De werken die ter plaatse in het kader van de landbouwsmederij worden uitgevoerd, behelzen in hoofdzaak metaalbewerking en laswerken gericht op de landbouwgerelateerde zaken en maken een werkelijke en volwaardige bedrijfsexploitatie uit.

Een advies, waarop de vergunningverlenende overheid wil steunen, dient zelf zorgvuldig te zijn, zowel naar inhoud als met betrekking tot de wijze van totstandkoming. Dit houdt onder meer in dat het advies zelf afdoende gemotiveerd moet zijn.

Het advies van het Departement Landbouw & Visserij dd. 29 september 2015, dat volstrekt voorbijgaat aan de stukken in het dossier en dat op geen enkele degelijke wijze is onderbouwd, is onzorgvuldig en niet voldoende gemotiveerd.

Uit het advies van het Departement Landbouw & Visserij dd. 29 september 2015 kan niet worden afgeleid waarom ter plaatse niet louter een landbouwsmederij zou worden uitgevoerd en waarom de activiteiten die ter plaatse ontwikkeld worden voornamelijk van commerciële aard voor de industrie en particulieren zouden zijn, quod non.

De bijgevoegde stukken (verslag Boerenbond en boekhoudkundige stukken) spreken het standpunt van het Departement Landbouw & Visserij tegen.

De vergunningverlenende overheid kan er niet in volstaan om te verwijzen naar een advies, indien dit advies onzorgvuldig en niet afdoende gemotiveerd is.

Terecht verwijst de deputatie derhalve naar het beroepschrift van tussenkomende partij waaruit blijkt dat in de bestaande loods activiteiten van landbouwsmederij worden uitgeoefend.

De deputatie sluit zich niet aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, wat uitdrukkelijk op pagina 1 van het bestreden besluit wordt weergegeven: [...]

Verzoekende partij is van oordeel dat met de totale activiteit rekening moet worden gehouden en niet enkel met de werken die ter plekke worden uitgevoerd, waarbij wordt verwezen naar het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 6 oktober 2015.

Met dit standpunt van de verzoekende partij kan niet akkoord worden gegaan en de deputatie dient gevolgd te worden in haar standpunt dat indien ter plaatse para-agrarische activiteiten worden uitgevoerd, de aanvraag in overeenstemming is met de planologische bestemming.

Het valt niet in te zien waarom in het kader van de overeenstemming met de planologische bestemming rekening zou gehouden dienen te worden met activiteiten die elders en niet ter plaatse worden uitgeoefend.

Het betreffende perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, behelst agrarisch gebied en om na te gaan of de aanvraag bestemmingsconform is dienen de activiteiten ter plaatse in acht te worden genomen.

Het begrip para-agrarisch bedrijf in het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen is gelieerd aan de uitvoering en de toepassing van de wetgeving inzake stedenbouw en is niet gericht op de organisatie of het toezicht op de landbouw als economische bedrijvigheid.

→ RvVb, nr. A/2014/0073, 21 januari 2014, TROS-Nieuwsbrief 2014, afl. 7-8, 20

Het begrip "bedrijf" in het KB 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen is gelieerd aan de uitvoering en de toepassing van de wetgeving inzake stedenbouw en is niet gericht op de organisatie of het toezicht op de landbouw als economische bedrijvigheid.

Hieruit volgt dat niet het vennootschapsrechtelijke luik van belang is, doch wel of er vanuit stedenbouwkundig oogpunt sprake is van een agrarisch of para-agrarisch bedrijf. Hierdoor dient het effectieve gebruik van de loodsen in acht te worden genomen en niet activiteiten die elders worden uitgevoerd.

Het zijn de activiteiten ter plaatse die onmiddellijk bij de landbouw dienen aan te sluiten en erop afgestemd dienen te zijn. Het feitelijk gebruik van de gebouwen ter plaatse, zijnde activiteiten van landbouwsmederij, dient in acht genomen te worden.

De feitelijkheden in het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen dd. 6 oktober 2015, alwaar het blijkbaar handelt om een geïsoleerd perceel, zijn volstrekt anders dan de feitelijkheden in onderhavige zaak.

In voorliggende zaak worden ter plaatse hoofdzakelijk activiteiten van de landbouwsmederij uitgeoefend.

In het arrest van 6 oktober 2015 wordt uitdrukkelijk gesteld dat het uiteraard de activiteiten zullen zijn die in de loods worden uitgeoefend, die moeten overeenstemmen met de bestemming van het gebied.

De aard van de activiteiten van het bedrijf van tussenkomende partij worden duidelijk in kaart gebracht, waarbij op basis van stukken (verslag Boerenbond – overzicht historiek facturen

afkomstig van de boekhouder), die ook uitvoerig worden gemotiveerd in het beroepschrift van tussenkomende partij, wordt aangetoond dat de bedrijvigheid ter plaatse bestaat uit de activiteiten van de landbouwsmederij.

De deputatie heeft het tegenstrijdig standpunt van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar niet gevolgd en heeft aanvaard dat ter plaatse para-agrarische activiteiten dienen te worden uitgeoefend, wat uit het beroepschrift en de stukken van verzoeker tot tussenkomst blijkt.

Zodoende wordt door de deputatie terecht geoordeeld dat de aanvraag in overeenstemming is met de planologische bestemming mits dat het gebouw uitsluitend wordt gebruikt voor agrarische en para-agrarische activiteiten.

Verzoekende partij laat nog ten onrechte uitschijnen dat de afstandsregel, vermeld in artikel 11.4.1 van het Inrichtingenbesluit zou zijn overtreden, door op volstrek niet gemotiveerde en niet gestaafde wijze op te werpen dat de nieuw op te richten loods zich zou bevinden op een afstand van minder dan 100m van een woonuitbreidingsgebied, quod non.

De nieuw op te richt loods bevindt zich op een afstand van meer dan 100m van het woonuitbreidingsgebied, zodat er geen schending van de afstandsregel vervat in artikel 11.4.1 va, het Inrichtingenbesluit voorligt.

→ stuk 9

Het middel van verzoekende partij is ongegrond.

4.1.2 Over de voorwaarde

In de bestreden beslissing wordt de vergunning verleend overeenkomstig de voorgebrachte plannen, onder de volgende voorwaarden:

* het gebouw mag enkel gebruikt worden voor (para)-agrarische activiteiten.

Verzoekende partij is van oordeel dat deze voorwaarde onvoldoende precies zou zijn en aan de aanvrager een te grote vrijheid zou laten, quod non. Tevens is verzoekende partij van oordeel dat de voorwaarde de essentie zou raken en in se een beoordelingsweigering van de deputatie van de aanvraag zou inhouden en zodoende strijdig zou zijn met de rechtszekerheid, quod non.

Verzoekende partij stelt dat de voorwaarde die erin zou bestaan dat de bestemmingsvoorschriften moeten worden gerespecteerd en enkel een para-agrarische bedrijvigheid in de loods mag worden uitgevoerd de aanvrager een carte blanche zou geven om naar eigen inzicht te oordelen of zijn bedrijfsactiviteiten para-agrarisch zouden zijn of niet.

Het standpunt van verzoekende partij kan niet gevolgd worden.

De vergunde hoofdfunctie van de gebouwen, zijnde land- en tuinbouw in de ruime zin, dient te worden behouden. Indien een wijziging van de hoofdfunctie zou gewenst worden, dient hiervoor een stedenbouwkundige vergunning te worden aangevraagd (artikel 4.2.1 6° VCRO). De voorwaarde dat het gebouw enkel mag gebruikt worden voor (para)-agrarische activiteiten is hiervan louter een bevestiging.

De uitvoering van de opgelegde voorwaarde is wel degelijk voldoende precies en laat de aanvrager geen vrijheid noch wordt aan de aanvrager carte blanche verleend.

De voorwaarde dat de loods enkel mag worden gebruikt voor (para)-agrarische activiteiten volgt in se ook uit de stedenbouwkundige wetgeving en is aldus eigenlijk overbodig. Indien immers andere activiteiten dan (para)-agrarische activiteiten in het gebouw worden ondergebracht, wordt de hoofdfunctie van het gebouw gewijzigd naar een andere hoofdfunctie, waarvoor een stedenbouwkundige vergunning dient te worden bekomen.

De opgelegde voorwaarden is voldoende precies en verleent de aanvraag geenszins te veel vrijheid om deze voorwaarde naar eigen goeddunken in te vullen. De opgelegde voorwaarde volgt trouwens ook uit de wet en is derhalve overbodig.

Verzoekende partij heeft zodoende ook geen enkel belang bij dit middel.

Ten onrechte stelt verzoekende partij dat de bedrijfsinfrastructuur thans wederrechtelijk zou zijn en de deputatie zich zou hebben laten leiden door de bestaande maar volstrekt wederrechtelijke toestand en het door de aanvrager gecreëerde voldongen feit.

Integendeel met wat verzoekende partij beweert, beschikt tussenkomende partij over uitvoerbare stedenbouwkundige vergunningen.

De te regulariseren loods werd gebouwd op het moment dat over een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning (dd. 8 april 2010) werd beschikt. Eveneens werd op dat moment over een uitvoerbare vergunning (dd. 9 juni 2011) beschikt voor de oude loods, bijna 10 jaar na de aanvraag in 2002, welk tijdsverloop het verder willen zetten van de landbouwsmederij ter plaatse kan verantwoorden.

Nadat het besluit van de deputatie tot tweemaal toe werd vernietigd door de Raad, werd op 3 december 2015 opnieuw een stedenbouwkundige vergunning voor de te regulariseren (nieuwe) loods toegekend, alsook werd een stedenbouwkundige vergunning voor de 2 loodsen toegekend.

Het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen dd. 26 april 2004 handelt enkel over de oude loods. In het kader van de stedenbouwkundig vergunning voor de 2 loodsen wordt deze oude loods afgebroken en wordt een vergunning voor een nieuwe loods, waarbij tegemoet wordt gekomen aan allerlei opmerkingen, aangevraagd.

Supra onder het eerste onderdeel van dit middel werd reeds uitvoerig uiteengezet dat de aanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming agrarisch gebied.

De voorwaarde zorgt er niet voor dat de aanvraag in overeenstemming wordt gebracht met de gewestplanbestemming, doch de voorwaarde stelt dat de aanvraag in overeenstemming dient te blijven met de gewestplanbestemming, wat ook uit de stedenbouwkundige wetgeving volgt. Immers bij een functiewijziging dient een stedenbouwkundige vergunning te worden aangevraagd.

Dit middel is onontvankelijk en ongegrond.

4.1.3 Over de motiveringsplicht en de hinderaspecten voor de omgeving

Ten onrechte stelt verzoekende partij dat de bestreden beslissing de goede ruimtelijke ordening onafdoende zou motiveren om reden dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij geoordeeld heeft dat de hinder voor de omgeving aanvaardbaar is en geen

afdoende rekening zou worden gehouden met stedenbouwkundige hinder voor het aanpalende erf.

Verzoekende partij is niet de eigenaar noch de bewoner van een onroerend goed in de omgeving noch van het aanpalende erf, zodat verzoekende partij geen hinder voor de omgeving noch voor het aanpalende erf kan ondervinden.

Verzoekende partij heeft zodoende geen enkel belang bij dit onderdeel van het eerste middel en dit onderdeel van het eerste middel is zodoende onontvankelijk.

Ten gronde dient daarenboven vastgesteld dat in het bestreden besluit wel een afdoende motivatie voorligt om de aanvraag in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening te beoordelen.

De Raad kan zijn beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenende bestuursorgaan. Hij is in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht enkel bevoegd om na te gaan of het bevoegde bestuursorgaan is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

→ Raad voor Vergunningsbetwistingen, nr. A/2013/0155, 16 april 2013

Verwerende partij is in redelijkheid tot het besluit gekomen dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijk ordening.

Verzoekende partij toont het tegendeel niet aan.

Het is niet omdat verzoekende partij er een andere mening ophoudt dan de deputatie, dat het oordeel van de deputatie kennelijk onredelijk zou zijn, quod non.

Wat betreft de inpasbaarheid van de aanvraag oordeelt de deputatie uitdrukkelijk als volgt: [...]

Deze overweging stelt uitdrukkelijk dat de aanvraag aansluit op een bestaande gebouwcluster en aldus inpasbaar is en biedt wel degelijk een antwoord op het bezwaar van één omwonende dat het bedrijfsgebouw achter diens woning wordt geplaatst.

Alle andere buren hebben trouwens geen bezwaren ingediend.

De sloop van de andere loods behelst inderdaad een ander dossier, doch doet geen afbreuk aan de relevante motivatie.

Ten onrechte en in strijd met de werkelijkheid oppert verzoekende partij dat de bestaande bebouwing in de omgeving enkel woningen zouden betreffen en geen bedrijfsgebouwen.

De deputatie heeft correct gesteld dat de omgeving van het gevraagde wordt gekenmerkt door enerzijds een reeks residentiële percelen met vrijstaande woningen langsheen de Kruisstraat en anderzijds de aanwezigheid van stallen en loodsen, al dan niet in functie van een landbouwactiviteit, die gelegen zijn achter het woonlint en die het open agrarisch landschap innemen.

Dit correct gegeven wordt door verzoekende partij op geen enkele wijze weerlegd en blijkt afdoende uit de aanwezige stukken (omgevingsplan, luchtfoto, ...).

Wat betreft de mogelijke geluidshinder oordeelt de deputatie als volgt: [...]

De motivatie van de deputatie is volstrekt redelijk en afdoende.

De aangehaalde redenen volstaan om de beslissing te dragen. De beslissingnemende overheid is niet verplicht op elk aangehaald argument afzonderlijk te antwoorden.

Het middel van verzoekende partij is ongegrond.

Voor wat betreft de opgeworpen schending van de aanwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke grondslag en de beginselen van behoorlijk bestuur wordt geen enkel element naar voor gebracht op welke wijze deze beginselen zouden zijn geschonden, quod non.

Het 1e middel is voor wat betreft de aangevoerde schending van het motiveringsbeginsel, het beginsel van de aanwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke grondslag en de beginselen van behoorlijk bestuur onontvankelijk, minstens ongegrond.
..."

De verzoekende partij voegt in haar toelichtende nota nog toe aan haar betoog:

"

Over de overeenstemming van de aanvraag met de stedenbouwkundige voorschriften [...]

Tussenkomende partij hekelt dat het advies van het Departemant Landbouw en Visserij slechts op een vage en algemene wijze word gesteld dat de aanvrager ter plekke een metaalverwerkend bedrijf uitbaat door louter te verwijzen de rubricering in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

De rubricering is echter niet alleen relevant maar ook doorslaggevend;

De Raad van State oordeelde met name in het zonet aangehaalde arrest van 7 juli 2003 het volgende:

"Overwegende dat uit het maatschappelijk doel van de vennootschap blijkt dat verzoekster in wezen een algemene bouwonderneming is in de meest ruime zin, waarvan de activiteiten geenszins beperkt zijn tot het oprichten van stallingen en landbouwconstructies; dat evenmin blijkt dat de betrokken constructies door hun aard enkel en alleen kunnen worden gebruikt voor de verwezenlijking van dat onderdeel van het maatschappelijk doel, met name het "bouwen van stallingen", dat in verband staat met landbouw; dat een dergelijke onderneming geen bedrijf is waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en er op afgestemd is; dat het niet kan worden gekwalificeerd als een paraagrarisch bedrijf in de zin van artikel 11, 4.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen."; (RvSt HULSBOSCH BOUWBEDRIJF, nr. 121.421 van 7 juli 2003)

Bij gebrek aan rechtspersoonlijkheid en er dus geen statuten bestaan was het departement in casu aangewezen op de rubricering;

Het advies van het Departement trekt evenwel uit de rubricering in het KBO terecht eenzelfde conclusie, namelijk dat aanvrager een metaalverwerkend bedrijf uitbaat en niet louter een landbouwsmederij en de aanvraag derhalve strijdig is met bestemming;

Uit de facturen blijkt daarenboven – zo vervolgt de Deputatie - dat slechts 20 % van de omzet werd behaald uit de landbouw en dat deze facturen vermoedelijk nog een rooskleurig beeld schetsten van de situatie;

Ook het verslag van de Boerenbond werd geanalyseerd en de Deputatie besloot dat het verslag niet van die aard is om te tonen dat het bedrijf een para-agrarisch bedrijf zou betreffen;

Het argument van beroeper dat in de loodsen enkel werken uitgevoerd ten behoeve van de landbouw en de andere werken elders ter plaatse worden uitgevoerd aanvaardde de Deputatie evenmin; Volgens De Deputatie moet met de totale activiteit rekening worden gehouden en niet enkel met de werken die ter plekke worden uitgevoerd en zij verwijst in dat verband terecht naar het arrest van Uw Raad van 6 oktober 2015;

Tussenkomende partij werpt op dat de feitelijkheden in het voornoemde arrest volstrekt anders zijn dan de feitelijkheden in onderhavige zaak omdat in deze zaak ter plaats hoofdzakelijk activiteiten van landbouwsmederij worden uitgeoefend;

Uw Raad oordeelde evenwel in zeer duidelijke bewoordingen als volgt:

"Uit de concrete gegevens van het dossier blijkt dat het bedrijf van de aanvrager niet gevestigd is op het perceel van de aanvraag.

Wanneer op dergelijk perceel, waarvan de Raad vermoedt dat het wel in eigendom van de aanvrager is, een aanvraag wordt ingediend voor het oprichten van een loods, dan is de vraag of het bedrijf van de aanvrager een para-agrarisch bedrijf, maar al te 'relevant'. Immers, niet alleen de activiteiten die in de loods zullen worden uitgeoefend (niemand ontkent dat op zich 'opslag van graan' een activiteit is die aan de landbouw nauw verbonden is) zijn dan bepalend om te uit te maken of de aanvraag planologisch verenigbaar is, maar evenzeer de aard van het bedrijf van de aanvrager. Artikel 11 van het Inrichtingsbesluit spreekt immers niet over de para-agrarische activiteiten, maar wel over de para-agrarische bedrijven die eveneens een plaats vinden in het agrarisch gebied.

De aard van de uitgeoefende activiteiten van het bedrijf van de aanvrager is dan ook een eerste doorslaggevend criterium dat moet onderzocht worden bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de gewestplanbestemming. Of de in de loods uitgeoefende activiteiten (de opslag) in overeenstemming zijn met de bestemming, moet vervolgens onderzocht worden, waarbij uiteraard de vragen naar de noodzaak van het gebouw zelf en de relatie met de streeklandbouw aan bod moeten komen." (RvVb nr. RvVb/A/1516/0075 van 6 oktober 2015)

Het arrest van Uw Raad is in tegenstelling tot wat tussenkomende partij voorhoudt wel degelijk relevant;

De overwegingen van de Deputatie verdienen des te meer bijval gezien het hier wel degelijk een niet-opgesplitst bedrijf betreft;

In het arrest van de Raad van State van 20 april 2009 werd het volgende overwogen:

"Uit de gegevens van de zaak blijkt dat het kwestieuze terrein volgens het gewestplan Leuven is gelegen in agrarisch gebied en dat het bedrijf van de verzoeker geen agrarisch bedrijf is maar een niet-opgesplitst "handels-, herstelen constructiebedrijf van landbouwmachines, (...) een aannemingsbedrijf (...) en een (bedrijf) van landbouwloonwerk" of "een ambachtelijk, dienstverlenend bedrijf (...) grotendeels gericht naar de landbouwsector, met landbouwloonwerk als nevenactiviteit". Het bestreden besluit is derhalve gesteund op correcte

feitelijke gegevens op grond waarvan de verwerende partij in redelijkheid tot het besluit kon komen dat het bedrijf van de verzoeker een ambachtelijk, dienstverlenend, en derhalve zonevreemd bedrijf is met landbouwloonwerk als nevenactiviteit. De aan de verwerende partij voorgelegde facturen waarvan "zeker de helft (...) opgemaakt zijn in functie van landbouwloonwerk", evenmin als het betoog van de verzoeker dat deze nevenactiviteit een para-agrarisch karakter heeft en een leefbare inrichting is, doen afbreuk aan deze feitelijke vaststellingen en kwalificatie van het bedrijf van de verzoeker in het bestreden besluit." (RvSt. GIELIS, nr. 192.407 van 20 april 2009) (eigen onderlijning)

Met de boute bewering in haar schriftelijk uiteenzetting voor Uw Raad dat de niche van aanvrager het fabriceren en herstellen van landbouwstallen, landbouwgereedschappen en landbouwmaterialen en de andere activiteiten elders plaatsvinden toont tussenkomende partij niet aan dat de bevindingen van de Deputatie onjuist zouden zijn; Het bedrijf van aanvrager is een niet-opgesplitst bedrijf met als activiteit ook het vervaardiging van metalen constructiewerken en men moet er dus vanuitgaan dat het bedrijf de facto zonevreemd is;

Ook verwijst tussenkomende partij nogmaals naar de stukken die zij voor de Deputatie had bijgebracht en die door de Deputatie als onvoldoende werden beoordeeld en dan met name het verslag van de Boerenbond en de boekhoudkundige stukken om aan te tonen dat zij aldaar een para-agrarische activiteit uitoefent;

Voor verzoeker is het op deze manier niet duidelijk of tussenkomende partij de bestreden beslissing ondersteunt of impliciet ook aanvecht want de Deputatie is van oordeel dat deze stukken juist niet aantonen dat het bedrijf van aanvrager een para-agrarisch bedrijf is; Evenmin weerlegt de tussenkomende partij concreet de bevindingen van de Bestendige Deputatie;

De overwegingen van de Deputatie wijzen er met name eenduidig op dat de Deputatie oordeelt dat het bedrijf geen para-agrarische activiteit uitoefent; [...]

Over de voorwaarde [...]

In haar schriftelijke uiteenzetting antwoordt tussenkomende partij behoudens de uiteenzetting over het al dan niet wederrechtelijk karakter van de bedrijfsgebouwen niet concreet op deze argumentatie dat de voorwaarde onwettig is; [...]

Over de motiveringsplicht en de hinderaspecten voor de omgeving [...]

Tussenkomende partij leest het middel dan ook verkeerd waar hij stelt dat verzoeker verkeerdelijk ervan uitgaat dat de omgeving word gekenmerkt door enkel woningen en geen bedrijfsgebouwen en hij maakt geen onderscheid tussen de onmiddellijke omgeving en de ruimere omgeving;

Bovendien voorziet de huidige aanvraag en dit in tegenstelling tot de voorgaandelijke aanvraag niet in de sloop van bestaande bedrijfsgebouwen hetgeen het motief pertinent foutief maakt;

..."

De tussenkomende partij werpt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting nog op:

"

5.1.1 <u>Overeenstemming van de aanvraag met de stedenbouwkundige voorschriften</u>

[...]

Ten onrechte stelt verzoekende partij dat de rubricering in de Kruispuntbank van Ondernemingen doorslaggevend zou zijn, quod non, hierbij verwijzende naar het arrest van de Raad van State dd. 7 juli 2003.

In het arrest van de Raad van State wordt verwezen naar het maatschappelijk doel van de vennootschap. In casu ligt er geen maatschappelijk doel voor.

Daarnaast blijkt zeer duidelijk dat de Raad van State in haar arrest van 7 juli 2003 andere elementen mee in rekening neemt.

In voorliggende zaak werden heel wat bijkomende relevante elementen en stukken gevoegd bij de vergunningsaanvraag, waarmede het Departement Landbouw & Visserij geen rekening heeft mee gehouden en welke het Departement Landbouw & Visserij zonder enige motivatie naast zich neer heeft gelegd. [....]

Op geen enkele wijze weerlegt verzoekende partij het standpunt van de deputatie dat in de te regulariseren loods ter plaatse activiteiten van landbouwsmederij worden uitgeoefend.

→ RvVb, 21 april 2015, A/2015/0249 (eigen onderlijning en benadrukking) [...]

5.1.2 Over de voorwaarde

[...]

Elk gebouw met een vergunde functie landbouw in de ruime zin, mag enkel gebruikt worden voor (para-) agrarische activiteiten.

5.1.3 Over de motiveringsplicht en de hinderaspecten voor de omgeving

[]

De buren hebben ook geen beroep tegen de stedenbouwkundige vergunning aangetekend en zich neergelegd bij de beoordeling van de deputatie dat de hinder aanvaardbaar is.

Verzoekende partij ondervindt geen hinder van de aanvraag, zodat verzoekende partij het nodige belang bij dit middel(onderdeel)ontbeert [...]
..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de bestreden beslissing het bedrijf na het opleggen van de voorwaarde dat "het gebouw enkel wordt gebruikt voor (para)agrarisch activiteiten" wel verenigbaar acht met de gewestplanbestemming 'agrarisch gebied', terwijl het onmiskenbaar om een metaalverwerkend bedrijf gaat dat hoofdzakelijk diensten verleent aan de industrie en particulieren en de verwerende partij in wezen slechts mits het opleggen van die voorwaarde tot de verenigbaarheid besluit, na evenwel motieven weer te geven die het para-agrarisch karakter van het bedrijf slechts tegenspreken. De motieven van de bestreden beslissing zijn om die reden tegenstrijdig. De opgelegde voorwaarde geeft de tussenkomende partij carte blanche om naar eigen inzicht te oordelen of het bedrijf een para-agrarisch bedrijf is (eerste en tweede middelonderdeel).

De verzoekende partij argumenteert tevens dat de verwerende partij geen deugdelijke ruimtelijke evaluatie heeft doorgevoerd, en elementen als de omstandigheid dat een groenbuffer wordt voorzien en na sloop van de bestaande (kleinere) loods een aanvaardbare afstand tot het achterliggende landschap wordt bereikt niet tot de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening kunnen besluiten. De voorliggende aanvraag voorziet bovendien niet in de sloop van die bestaande loods, zodat het motief tevens foutief is. Dat de buurtbewoners, wat betreft de lawaaihinder die zij aanvoerden de bezwaarschiriften die zij indiende in het kader van het openbaar onderzoek, door de aanwezigheid van een rolbrug en takel alsook de afleiding van het vrachtverkeer via een al bestaande toegangsweg langsheen de Heistraat minder hinder zullen ondervinden, heeft louter betrekking op hinder ten gevolge van de aanlevering door vrachtverkeer, en houdt geen beoordeling in van de hinder als gevolg van metaalverwerking als activiteit *an sich*.

2.

De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het aanvoeren van het middelonderdeel voor zover het betrekking heeft op de beweerdelijk onwettige voorwaarde, nu de voorwaarde precies is en uit de wet zou volgen en om die reden overbodig is.

De Raad dient vast te stellen dat het onderzoek naar het belang bij het middelonderdeel echter samenvalt met het onderzoek naar de grond van de zaak, meer bepaald de vraag naar de wettigheid van de beoordeling door de verwerende partij van de verenigbaarheid van de aanvraag met de stedenbouwkundige voorschriften.

De exceptie van gebrek aan belang bij het middelonderdeel wordt verworpen.

3.1

Artikel 11.4.1 Inrichtingsbesluit luidt als volgt:

"..

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.

Artikel 11.4.1. Inrichtingsbesluit definieert het begrip "para-agrarisch" bedrijf niet. Deze term dient dan ook in zijn spraakgebruikelijke betekenis te worden begrepen. Het komt aan de Raad toe te onderzoeken en te oordelen of de verwerende partij aan dat begrip een juiste draagwijdte gegeven heeft gelet op de concrete gegevens van het dossier.

Een para-agrarisch bedrijf kan worden omschreven als een onderneming waarvan de activiteit nauw bij de landbouw aansluit en er op afgestemd is. Het bedrijf moet wel niet noodzakelijk een grondgebonden karakter hebben. Verder kan een para-agrarisch bedrijf een commercieel, een ambachtelijk of industrieel karakter hebben. Uit artikel 11 van het Inrichtingsbesluit kan immers niet worden afgeleid dat de agrarische gebieden voorbehouden zijn aan bedrijven die geen daden van koophandel stellen.

De aard van de uitgeoefende activiteiten van het **bedrijf** van de aanvrager is dan ook een eerste doorslaggevend criterium dat moet onderzocht worden bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de gewestplanbestemming. Of de in de loods uitgeoefende activiteiten in overeenstemming zijn met de bestemming, moet vervolgens onderzocht worden, waarbij uiteraard de vragen naar de noodzaak van het gebouw zelf aan bod moet komen.

Het is in de eerste plaats de aanvrager, in deze de tussenkomende partij, die de werken kwalificeert waarvoor hij een stedenbouwkundige vergunning aanvraagt. Toch komt het nadien aan het vergunningverlenend bestuursorgaan toe om uit te maken wat het werkelijke voorwerp van de aanvraag is en mede daarop steunende, de aanvraag in feite en in rechte te beoordelen.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan dient daarbij rekening te houden met alle relevante gegevens van het dossier zoals de voorgeschiedenis, de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren, de ingediende plannen en de verantwoordingsnota, en de diverse verleende adviezen.

Het bepalen van de werkelijke aard van het bedrijf en de activiteiten van de tussenkomende partij betreft een feitelijke vaststelling. Bij de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht kan de Raad zich niet in de plaats stellen van de verwerende partij. De Raad is enkel bevoegd na te gaan of het vergunningverlenend bestuur de ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of deze correct werden beoordeeld en of het op grond daarvan in redelijkheid tot de genomen beslissing is kunnen komen. De Raad kan daarbij enkel met de formeel in de beslissing tot uiting gebrachte motieven rekening houden.

De artikelen 2 en 3 Motiveringswet bepalen dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en houden in dat beslissingen geen tegenstrijdige motieven mogen bevatten. Uit artikel 4.7.23, § 1 VCRO volgt dat de verwerende partij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar bij haar beoordeling over de aanvraag moet betrekken.

3.2.

De bestreden beslissing overweegt samengevat wat de kwalificatie van het bedrijf, en aldus het para-agrarische karakter van het bedrijf betreft:

- De aanvraag is gelegen in agrarisch gebied. Uit het beroepschrift blijkt dat de beroeper voor wat betreft de smederijwerken ter plaatse gespecialiseerd is in de landbouwsector en de werkzaamheden ter plaatse uitsluitend ten behoeve van landbouwers uit de directe omgeving worden verricht, alsook dat de 'hoofdactiviteit' van de beroeper het herstellen en fabriceren van landbouwvoertuigen betreft. De activiteiten die niet gerelateerd zijn aan landbouw worden uitgevoerd bij klanten ter plaatse en niet op de landbouwsmederij zelf. De omzet voor landbouw zou volgens het overzicht van facturen voor 2013 225.277,02 € en voor 2014 70.158,56 € bedragen.
- Artikel 11.4.1 Inrichtingsbesluit definieert het begrip 'para-agrarische activiteit' niet. De verwerende partij moet nagaan of het bedrijf van de aanvrager werkelijk als een para-agrarisch bedrijf moet worden beschouwd. Het artikel voorziet uitdrukkelijk dat 'para-agrarische bedrijven' toegelaten zijn in agrarisch gebied, maar bepaalt niet dat bedrijven die para-agrarische activiteiten verrichten zonder meer toegelaten zijn in agrarisch gebied. De verwerende partij verwijst naar het arrest van de Raad van 6 oktober 2015 (rolnummer A/1516/0075) en leidt daaruit af dat de 'aard van het bedrijf van de aanvrager' wel degelijk relevant is. De verwerende partij stelt dat de beroeper niet voorhoudt dat het bedrijf wel een para-agrarisch bedrijf is, slechts dat welbepaalde activiteiten para-agrarische activiteiten betreffen.
- Uit de voorliggende stukken blijkt niet dat het bedrijf van beroeper een para-agrarisch bedrijf is, dat de in de loodsen uitgeoefende of uit te oefenen activiteiten uitsluitend betrekking hebben op para-agrarische activiteiten en dat die loodsen noodzakelijk zijn in functie van een para-agrarisch bedrijf.
- Het departement Landbouw en Visserij bevestigt dat het bedrijf een metaalverwerkend bedrijf betreft en niet louter een landbouwsmederij. Uit de Kruispuntbank van Ondernemingen blijkt

dat het bedrijf niet geregistreerd staat als een landbouwsmederij. Uit het arrest van 25 juni 2010 van de Raad van State kan niet worden afgeleid dat het bedrijf van de beroeper een para-agrarisch bedrijf zou betreffen. Dat bevestigde de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het arrest van 16 december 2014 (nummer A/2014/0881).

- De zgn. 'facturenlijst' of 'boekhoudkundige stukken' waarnaar de beroeper verwijst, betreft in werkelijkheid een overzichtslijst met facturen 'per activiteit'. De lijst wordt niet gestaafd door onderliggende facturen. De overzichtslijst van 2014 geeft ten overvloede de indruk dat beroeper in 2014 om en bij de 70.000 € omzet haalde uit landbouw terwijl uit de totale overzichtslijst een omzet van 364.360,90€ blijkt, wat wil zeggen dat landbouw nauwelijks 20% van de totale omzet vertegenwoordigt. Er blijkt ook nergens dat die overzichtslijst volledig zou zijn. De overzichtslijst heeft niet het uiterlijk van een jaarrekening of een vergelijkbaar document.
- Ook het verslag van de Boerenbond is niet van die aard aan te tonen dat bedrijf van beroeper een para-agrarisch bedrijf zou betreffen. Het verslag wordt op vraag van de aanvrager opgemaakt. De Boerenbond beschikt volgens eigen informatie van de verwerende partij dan ook niet over documentatie van alle door een bedrijf uitgevoerde activiteiten. Uit het verslag kan overigens blijken dat het bedrijf ook werken uitvoert buiten de smederij en op externe werven. Het verslag dateert inmiddels ook weer van 2013, terwijl uit de eigen overzichtslijst van 2014 blijkt dat het bedrijf van beroeper in 2014 minstens qua omzet hoofdzakelijk gericht is op andere activiteiten dan aan landbouw verwante activiteiten.
- De totale activiteit dient in rekening te worden gebracht en niet enkel de werken die ter plekke worden uitgevoerd.
- Om deze reden is het belangrijk bij de vergunning dat als voorwaarde wordt opgelegd dat het gebouw enkel mag gebruikt worden voor para-agrarische activiteiten

Anders dan de tussenkomende partij beweert, kan uit de motieven van de bestreden beslissing niet worden afgeleid dat de verwerende partij van oordeel is dat de documenten van de aanvraag, het verslag van de Boerenbond en de boekhoudkundige stukken de verwerende partij ervan hebben kunnen overtuigen dat het bedrijf van de tussenkomende partij een para-agrarisch karakter heeft. De verwerende partij geeft integendeel een omstandige redengeving weer waarom elk van die 'bewijsstukken' op zich niet van die aard zijn het para-agrarisch karakter van de activiteiten van het 'bedrijf' van de tussenkomende partij te kunnen ondersteunen.

Ook wat betreft de (rechts)vraag of overeenkomstig artikel 11.4.1 Inrichtingsbesluit slechts de activiteiten die het bedrijf uitoefent in de kwestieuze loods van belang zijn dan wel de activiteiten die het bedrijf an sich uitoefent, geeft de bestreden beslissing er blijk van de visie van de Raad in het arrest van 6 oktober 2015, met als rolnummer A/1516/0075, te ondersteunen, met name dat de aard van de uitgeoefende activiteiten van het **bedrijf** van de aanvrager een eerste doorslaggevend criterium betreft.

De opgelegde voorwaarde dat "het gebouw enkel wordt gebruikt voor (para)agrarisch activiteiten" vestigt een tegenstrijdigheid in de motieven, nu de bestreden beslissing enerzijds argumenteert waarom het para-agrarisch karakter van de activiteiten van het bedrijf in rekening moet worden genomen en volgens de bestreden beslissing niet kan blijken uit de overtuigingsstukken dat het bedrijf een para-agrarisch karakter heeft, en anderzijds meent aan de vastgestelde tekortkoming tegemoet te kunnen komen door op te leggen dat het volstaat dat in het gebouw op zich – los van de vraag naar het para-agrarisch karakter van het bedrijf - (para-) agrarische activiteiten worden uitgeoefend.

De verwerende partij heeft zich, naast de vaststelling dat de bestreden beslissing omtrent de 'noodzaak' van het gebouw in functie van (para-)agrarische bedrijvigheid geen motieven bevat,

geen consequent en coherent oordeel gevormd over de verenigbaarheid van de aanvraag met de gewestplanbestemming.

De redengeving betreft- met uitzondering van de opgelegde voorwaarde -een identieke overname van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 26 november 2015, die op die gronden evenwel tot de onverenigbaarheid van de aanvraag met de bestemming 'agrarisch gebied' besluit. In essentie gaan alle motieven van de bestreden beslissing dan ook in die zin dat het bedrijf geen para-agrarisch bedrijf betreft en om die reden moet worden besloten tot de onverenigbaarheid met de gewestplanbestemming.

De verwerende partij stelt geen concrete argumentatie tegenover de door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar opgeworpen legaliteitsbelemmering. Het opleggen van voormelde voorwaarde als repliek op de bevindingen uit het negatief verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar kan niet worden beschouwd als een onderbouwde weerlegging hiervan.

Gelet op het (andermaal) ongunstige advies van het departement Landbouw en Visserij van 29 september 2015 en de verslagen van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 12 en 26 november 2015 waarin de strijdigheid met de gewestplanbestemming 'agrarisch gebied' kon de verwerende partij zich – in het bijzonder aangezien zij die redengeving in de bestreden beslissing lijkt bij te treden, zich in alle redelijkheid niet beperken tot het opleggen van een met die motieven strijdige voorwaarde. De bestreden beslissing schendt artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a) VCRO, de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en artikel 4.7.23 VCRO.

Het middelonderdeel is in de aangegeven mate gegrond.

4.1

De tussenkomende partij argumenteert tevens dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het aanvoeren van het gebeurlijk niet afdoende gemotiveerd zijn van de bestreden beslissing omtrent hinderaspecten als lawaaihinder aangezien de verzoekende partij geen eigenaar noch omwonende is en die hinderaspecten aldus niet zelf kan ondervinden. Een kennelijk onredelijke of onzorgvuldige toetsing aan de goede ruimtelijke ordening wordt geacht een middel te zijn dat raakt aan de openbare orde (artikel 89 Procedurebesluit). In dit geval is geen belangenschade vereist.

De verzoekende partij stuurt evenwel tevens aan op de kennelijke onredelijke/onzorgvuldige toetsing van de aanvraag aan de goede ruimtelijke ordening, en stelt niet uitsluitend dat de bestreden beslissing op dat punt niet afdoende gemotiveerd is, maar ook de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening niet afdoende werd onderzocht, zodat de verzoekende partij geen belang moet aantonen.

De exceptie van gebrek aan belang bij het middelonderdeel wordt verworpen.

4.2

Omdat het perceel, waarop de aanvraag betrekking heeft, niet gelegen is in een gebied waarvoor een bijzonder plan van aanleg, ruimtelijk uitvoeringsplan of een goedgekeurd en niet-vervallen verkaveling bestaat, moet de vergunningverlenende overheid onderzoeken of de aanvraag in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening.

Uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO volgt onder meer dat een vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand. De "in de omgeving bestaande toestand" is de voor het

dossier "relevante" in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO vermelde aandachtspunten en criteria, die, voor zover noodzakelijk of relevant, voor de aanvraag onderzocht moeten worden.

Deze eventueel relevante aandachtspunten en criteria zijn de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO.

De motiveringsplicht van de verwerende partij impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden.

Uit de bestreden beslissing moet evenwel duidelijk blijken op welke met een goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich steunt om al dan niet een stedenbouwkundige vergunning te verlenen, zodat de Raad, bij de uitoefening van het legaliteitstoezicht op de bestreden beslissing, kan onderzoeken of het vergunningverlenend bestuursorgaan haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op basis daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van de verwerende partij. De Raad heeft wel als taak om, op basis van de concrete gegevens van het dossier, te onderzoeken of de verwerende partij de feiten, waarop haar beoordeling steunt, correct heeft vastgesteld en of zij, op basis daarvan, in redelijkheid beslist heeft.

4.3

De bestreden beslissing overweegt wat de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening betreft samengevat:

- De mobiliteitsimpact van het bedrijf wordt beperkt door het gebruik van de toegangsweg achteraan, die echter niet vergund is en slechts vergund kan worden in functie van (para-) agrarische activiteiten. Indien de activiteiten worden beperkt tot uitsluitend para-agrarische activiteiten kan de landbouwweg die een verbinding maakt tussen het bedrijf en het agrarische bedrijf in de Heistraat 4 wel vergund worden;
- De gebouwen hebben geen kleinschalige oppervlakte en een industrieel uitzicht.
- In de onmiddellijke nabijheid van het bedrijf bevinden zich vrijstaande eengezinswoningen die zich richten naar de Kruisweg. Vrachtwagens rijden af en aan op het terrein. De leveringen kunnen niet anders dan gepaard gaan met lawaai. Bovendien blijkt een aanzienlijke stockage van materieel in open lucht, naast en achter het te regulariseren gebouw. De aanvraag voorziet een deel van de stockage in de nieuw te bouwen en voor een deel open loods. Het geheel past zich niet in het achterliggende landschap in, noch is het in overeenstemming te brengen met de voorliggende woonfunctie.
- De aanvraag voorziet buffergroen rond de gebouwen, dat als voldoende wordt beschouwd om de gebouwen af te schermen. Doordat het magazijn aansluit op de bestaande gebouwencluster en er door de gedeeltelijke sloop een aanvaardbare afstand tot het perceel links en het voorliggende perceel gecreëerd wordt, wordt de hinder aanvaardbaar.
- Het bezwaarschrift bevat verschillende argumenten die lawaaihinder aannemelijk maken. De geluidshinder wordt op een aanvaardbaar niveau gebracht door de ingebruikname van een nieuwe rolbrug en takel. Het vrachtverkeer wordt bovendien afgeleid via de nieuwe

landbouwweg, waardoor het zware verkeer niet meer langs de woonwijk in de Kruisweg moet kruisen.

De verwerende partij maakt de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening wat de mobiliteitsimpact betreft afhankelijk van de uitsluitend para-agrarische activiteiten die in de loods worden uitgevoerd, terwijl eerder is gebleken dat de verwerende partij door het opleggen van de kwestieuze voorwaarde niet redelijk tot de overeenstemming met de gewestplanbestemming kon besluiten.

Met de verzoekende partij moet verder worden vastgesteld dat de verwerende partij louter de lawaaihinder vaststelt wat betreft de leveringen aan het 'bedrijf' van de tussenkomende partij en daar vaststelt dat de lawaaihinder van de leveringen as gevolg van de nieuwe rolbrug en takel tot een aanvaardbaar niveau wordt gebracht, maar geen onderzoek voert naar de lawaaihinder die ten gevolge van de uitoefening van die activiteit, met name metaalverwerking, ontstaat of zal ontstaan.

Zoals de verzoekende partij terecht opmerkt – en de tussenkomende partij erkent – bevat de aanvraag die aanleiding heeft gegeven tot de bestreden beslissing niet de sloop van de bestaande (kleinere) loods en kon de verwerende partij niet mede omwille van de sloop van die loods besluiten tot de (functionele) inpasbaarheid van de activiteit in de omgeving bestaande toestand.

Door geen concrete beoordeling te maken van de impact van de activiteit op de omgeving, alsook omwille van een beweerdelijke sloop tot de functionele inpasbaarheid van de aanvraag te besluiten terwijl die sloop niet het voorwerp van de aanvraag uitmaakt, heeft de verwerende partij de aanvraag op kennelijk onredelijke en onzorgvuldige wijze aan een goede ruimtelijke ordening getoetst.

Het middel is gegrond.

B. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in het derde middel de schending in van artikel 16, §1, artikel 36ter van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997 (Natuurbehoudsdecreet), de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoekende partij zet het middel als volgt uiteen:

"

Doordat, de percelen zijn gelegen in het Vogelrichtlijngebied "De Maatjes, Wuustwezelheide en Groot Schietveld" en dit in de bestreden beslissing ook wordt erkend maar doch niets is terug te vinden in hoeverre de aangevraagde werken en/of handelingen schadelijke effecten kunnen impliceren op de natuurelementen die aanwezig zijn in het Vogelrichtlijn gebied;

Terwijl, overeenkomstig artikel 36ter, §4 van het natuurdecreet de vergunningverlenende overheid ertoe is gehouden bij de verlening van een stedenbouwkundige vergunning - ongeacht de planologische bestemming van het projectgebied - er zorg voor te dragen dat de uitvoering van de werken en/of handelingen geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de betrokken speciale beschermingszone kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen, hetgeen veronderstelt

dat de vergunningverlenende overheid op de eerste plaats een zorgvuldig feitenonderzoek moet (doen) uitvoeren naar de aanwezigheid van natuurelementen op of in de omgeving van de bouwplaats die door de uitvoering van het bouwproject schade zouden kunnen lijden, en, in bevestigend geval, vervolgens de vergunning weigert of gepaste voorwaarden oplegt, en het resultaat van dit alles, volgens artikel 2 en 3 van de motiveringswet van 29 juli 1991 tot uitdrukking laat komen in de formele motieven van de beslissing;

Toelichting:

Artikel 36ter, § 3 en §4 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu luidt als volgt: [...]

Het bestreden besluit bewaart het absolute stilzwijgen over de vraag of er ten gevolge van de ligging van de aanvraag in Vogelrichtlijngebied gevolgen kunnen zijn voor deze speciale beschermingszone en is aldus manifest, behept met een motiveringsgebrek;

Eventuele significante effecten op de natuurwaarden van het Habitatrichtlijngebied werden dus niet concreet in kaart gebracht en vanzelfsprekend ook niet geëvalueerd in de bestreden beslissing;

Op vraag of er ingevolge de bouw van de loodsen voor het gebied sprake is van een verslechtering van de kwaliteit of storende factoren die een significant effect zouden kunnen hebben of een aantasting, kan bovendien niet zonder meer een ontkennend antwoord worden gegeven;

Het betreft namelijk een grootschalig bedrijf dat metalen constructies of delen ervan bewerkt met industrieel karakter en deze activiteit evident (geluids)hinder met zich meebrengt en het is waarschijnlijk dat het voorwerp van de aanvraag dus een betekenisvolle aantasting van het vogelrichtlijngebied kan veroorzaken;

Het derde middel is gegrond;

..."

2.

De tussenkomende partij weerlegt het middel als volgt:

"...

In het bestreden besluit wordt verwezen naar het gunstig advies van de afdeling Natuur.

Er wordt evenwel een verkeerde datum vermeld. Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft op 3 juli 2009, ref. BA/2990/09-04106 een gunstig advies verleend.

De aanvraag wordt gunstig geadviseerd, voor zover voldaan wordt aan volgende voorwaarde: Er dient een groenscherm (zoals voorgesteld) opgericht te worden met inheems loofhout, bij voorkeur zwarte els, in 3 rijen, met een onderlinge plantafstand van 1,5 x 1,5m. Het groenscherm mag als hakhout beheerd worden;

Ook in het ander dossier waarin een vergunning voor de algehele site wordt aangevraagd, heeft het Agentschap Natuur en Bos op datum van 17 april 2015 een gunstig advies verleend.

→ stuk 11: advies Agentschap Natuur en Bos dd. 17.04.2015

Het Agentschap Natuur en Bos is van oordeel dat de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad en de aanvraag door het Agentschap Natuur en Bos gunstig geadviseerd.

Het valt derhalve niet in te zien welk belang verzoekende partij zou hebben bij dit middel.

Het gunstige advies van het Agentschap Natuur en Bos wordt op geen enkele wijze aangevochten, laat staan tegengesproken door verzoekende partij.

Bij gebrek aan enig belang is dit middel onontvankelijk, alleszins ongegrond.

Overeenkomstig artikel 2, 6, b) van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de adviesverlening inzake aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsvergunning (B.S. 20 mei 2000) dient aan de afdeling Natuur advies te worden verzocht voor aanvragen binnen de perimeter van de vogelrichtlijngebieden, met uitzondering van de woongebieden in de ruime zin.

- Art. 2. De instanties die overeenkomstig artikel 111, § 4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, advies moeten uitbrengen over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, zijn:
- 6° de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer voor de volgende aanvragen :
- a) aanvragen in ruimtelijk kwetsbare gebieden;
- b) aanvragen binnen de perimeter van de vogelrichtlijngebieden, met uitzondering van de woongebieden in de ruime zin;
- c) aanvragen in een gebied aangewezen krachtens de Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn, opgemaakt te Ramsar op 2 februari 1971;
- d) aanvragen gelegen binnen de perimeter van de door de Vlaamse regering voorgestelde habitatgebieden in het kader van de EG-Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna;

In artikel 36ter, §3, laatste alinea van het decreet Natuurbehoud wordt gesteld dat indien een vergunningsplichtige activiteit niet onderworpen is aan de verplichting tot milieueffectrapportage overeenkomstig de wetgeving in uitvoering van de project-MERrichtlijn of de plan-MERrichtlijn, de administratieve overheid steeds het advies van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud opvraagt.

In de beslissing van de deputatie wordt uitdrukkelijk naar het gunstig advies van de afdeling Natuur verwezen.

Tussenkomende partij kan besluiten met een verwijzing naar volgend toepasselijk arrest van de Raad van State:

Het is niet omdat het plangebied in een speciale beschermingszone of de nabijheid ervan gelegen is, dat hoe dan ook een passende beoordeling dient te worden opgemaakt. Slechts in het geval dat er kans op een betekenisvolle aantasting bestaat, zal tot een passende beoordeling dienen te worden overgegaan. Nu de verzoekende partijen niet aantonen dat in het bestreden besluit ten onrechte werd geoordeeld dat het kwestieuze plan geen significante verstoring van de habitatrichtlijngebied kan veroorzaken, tonen zij evenmin aan dat het kwestieuze plan diende te worden onderworpen aan de in artikel 36, §3 natuurdecreet bedoelde passende beoordeling.

→ RvS, nr. 221.258, 5 november 2012

Verzoekende partij weerlegt op geen enkele wijze het gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos.

Het 3e middel is onontvankelijk, alleszins ongegrond.

Voor wat betreft de opgeworpen schending van beginselen van behoorlijk bestuur wordt geen enkel element naar voor gebracht op welke wijze deze beginselen zouden zijn geschonden, quod non.

Het 3e middel is voor wat betreft de aangevoerde schending van het motiveringsbeginsel en de beginselen van behoorlijk bestuur tevens onontvankelijk, alleszins ongegrond. ..."

3.

De verzoekende partij voegt in haar toelichtende nota nog toe aan haar betoog:

"

Tussenkomende partij verwijst naar het gunstig advies van ANB en stelt dat verzoekende partij op geen enkele manier het advies weerlegt;

Het advies is niet meer dan een pass-partoutadvies dat zelfs inhoudelijk niet kan worden gekritiseerd bij gebreke aan enige concrete toetsing van de aanvraag aan de SBZ en de gevolgen van de werken voor deze SBZ; Een verwijzing naar dit advies kan dan ook geen doel treffen;

..."

4.

De tussenkomende partij voegt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting niets wezenlijks toe aan haar eerder betoog.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt in essentie dat de verwerende partij op geen enkele wijze onderzoekt of motiveert of de gevraagde werken schadelijke effecten kunnen hebben op het Vogelrichtlijngebied 'De Maatjes, Wuustwezelheide en Groot Schietveld'.

2.1.

Artikel 16, §1 Natuurbehoudsdecreet bepaalt:

"...

In het geval van een vergunningsplichtige activiteit, draagt de bevoegde overheid er zorg voor dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen.

..."

In de parlementaire voorbereidingen wordt omtrent deze bepaling verduidelijkt (*Parl.St.* VI. Parl. 1996-97, nr. 690/1, p. 11):

"

Dit artikel geeft uitvoering aan het principe van de integratie. Dit betekent dat in de besluitvorming op andere beleidsterreinen van het Vlaamse Gewest en van de

ondergeschikte besturen steeds rekening gehouden wordt met de "natuur" en omgekeerd. Het natuurbeleid geeft de randvoorwaarden aan die de andere beleidsdomeinen in acht dienen te nemen, wil een effectieve realisering van het natuurbeleid mogelijk zijn. In de besluitvorming moet er alleszins zorg voor gedragen worden dat er op geen enkele wijze vermijdbare schade aan de natuur ontstaat. Bij elk afwegingsproces moet deze bekommernis steeds worden meegenomen.

..."

De zorgplicht in hoofde van de vergunningverlenende overheid wordt geconcretiseerd in de verplichte toepassing van de natuurtoets uit artikel 16 Decreet Natuurbehoud bij het beoordelen van vergunningen.

2.2.

Artikel 16 Natuurbehoudsdecreet vormt een algemeen toetsingskader voor de bescherming van natuurwaarden en zo de verwerende partij wordt gevat door een vergunningsaanvraag, dient zij er zorg voor te dragen, door het opleggen van voorwaarden of het weigeren van de vergunning, dat er geen vermijdbare schade aan de natuur ontstaat. Of het vergunningverlenend bestuursorgaan de middels artikel 16, § 1 Decreet Natuurbehoud opgelegde zorgplicht is nagekomen, moet blijken uit de bestreden beslissing zelf, minstens uit de stukken van het dossier.

Artikel 36ter, § 3 en 4 Natuurbehoudsdecreet bepalen:

°... § 3

Een vergunningsplichtige activiteit die, of een plan of programma dat, afzonderlijk of in combinatie met één of meerdere bestaande of voorgestelde activiteiten, plannen of programma's, een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, dient onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone.

De verplichting tot het uitvoeren van een passende beoordeling geldt ook indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van de vergunningsplichtige activiteit een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd.

De initiatiefnemer is verantwoordelijk voor het opstellen van de passende beoordeling.

Voor een plan of programma zoals gedefinieerd in artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, alsook de wijziging ervan, waarvoor, gelet op het betekenisvolle effect op een speciale beschermingszone, een passende beoordeling is vereist, wordt is hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid van toepassing.

Indien een vergunningsplichtige activiteit overeenkomstig artikel 4.3.2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid onderworpen is aan de verplichting tot opmaak van een project-MER, wordt overeenkomstig hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid een project-MER opgemaakt.

Bij de opmaak van het plan-MER of het project-MER zal de passende beoordeling worden geïntegreerd in respectievelijk het plan-MER of het project-MER, dat respectievelijk wordt opgesteld overeenkomstig hoofdstuk II of hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. De Vlaamse Regering kan nadere

regels van integratie en herkenbaarheid van de passende beoordeling in het milieueffectrapport bepalen.

Indien een vergunningsplichtige activiteit of een plan of programma niet onderworpen is aan de verplichting tot milieueffectrapportage overeenkomstig de wetgeving in uitvoering van de project-MERrichtlijn of de plan-MERrichtlijn, vraagt de administratieve overheid steeds het advies van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen in verband met de inhoud en de vorm van de passende beoordeling.

\$ 4

De overheid die over een vergunningsaanvraag, een plan of programma moet beslissen, mag de vergunning slechts toestaan of het plan of programma slechts goedkeuren indien het plan of programma of de uitvoering van de activiteit geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de betrokken speciale beschermingszone kan veroorzaken. De bevoegde overheid draagt er steeds zorg voor dat door het opleggen van voorwaarden er geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan ontstaan.

..."

2.3.

De partijen betwisten niet dat de aanvraag gelegen is binnen de perimeter van het Vogelrichtlijngebied 'De Maatjes, Wuustwezelheide en Groot Schietveld', een speciale beschermingszone in de zin van artikel 2, 43° Natuurbehoudsdecreet. De Vlaamse regering stelde met een besluit van 23 april 2014 de bijhorende instandhoudingsdoelstellingen en prioriteiten voor die zone vast.

Hoewel de Raad in het kader van het hem opgedragen legaliteitstoezicht slechts beschikt over een marginale toetsingsbevoegdheid, dient hij na te gaan of de bestreden beslissing steunt op een correcte feitenvinding, of zij genomen is na een zorgvuldig onderzoek van alle aspecten van de aanvraag, en niet kennelijk onredelijk is rekening houdend met alle voorliggende gegevens en adviezen. De bestreden beslissing moet derhalve verantwoord kunnen worden door in rechte en in feite aanvaardbare motieven die moeten blijken uit de beslissing zelf.

De bestreden beslissing bevat geen enkele overweging in verband met de ligging in voormeld Vogelrichtlijngebied, en verwijst uitsluitend naar het advies van de afdeling Natuur van 23 september 2003, hetgeen een verkeerde datum betreft, zo erkent ook de tussenkomende partij aangezien het agentschap voor Natuur en Bos op 3 juli 2009 een gunstig advies verleend.

Daargelaten de vraag naar de actualiteit van het advies van het agentschap voor Natuur en Bos van 3 juli 2009 en de vraag of al dan niet een passende beoordeling moet worden opgesteld, moet worden vastgesteld dat de verwerende partij niet naar het advies van 3 juli 2009 verwijst en uit geen enkel stuk blijkt dat de verwerende partij de impact van de aanvraag op het Vogelrichtlijngebied heeft onderzocht.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

C. Tweede en vierde middel

Het tweede en vierde middel wordt niet onderzocht omdat een onderzoek ervan niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

VII. BEVEL MET TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

Artikel 37, §1 DBRC-decreet, zoals gewijzigd bij het decreet van 9 december 2016, bepaalt dat de Raad na gehele of gedeeltelijke vernietiging de verwerende partij kan bevelen om met inachtneming van de overwegingen die opgenomen zijn in zijn uitspraak een nieuwe beslissing te nemen of een andere handeling te stellen, en daarbij als voorwaarde kan opleggen 1°, dat welbepaalde rechtsregels of rechtsbeginselen bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing worden betrokken, 2°, welbepaalde procedurele handelingen voorafgaand aan de nieuwe beslissing moeten worden gesteld en 3°, welbepaalde onregelmatige of kennelijk onredelijke motieven niet bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing mogen worden betrokken.

Gelet op de gegevens van het dossier, zowel in feite als in rechte, waarover de Raad beschikt en gelet op de in deel VI, A van dit arrest gedane vaststellingen en overwegingen en de vaststellingen gedaan in respectievelijk deel V en VI in de vernietigingsarresten van de parallelle zaken met als rolnummer 1415/0608/A/0601 en 1516-RvVb-0391-A, beveelt de Raad de verwerende partij om bij het nemen van een nieuwe beslissing over het administratief beroep van de huidige tussenkomende partij in het kader van de onderscheiden doch verwante aanvragen beslissingen te nemen die samen - in lijn met het zorgvuldigheidsbeginsel en rechtszekerheidsbeginsel getuigen van een coherente en consequente visie van de verwerende partij op het geheel van de aanvragen, zowel wat de beoordeling van de verenigbaarheid van de beroepen met de gewestplanbestemming 'agrarisch gebied' als de goede ruimtelijke ordening betreft.

VIII. KOSTEN

Er zijn geen kosten, gelet op de vrijstelling voor de betaling van het rolrecht, verleend aan de verzoekende partij met toepassing van artikel 21, §2 DBRC-decreet.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van Luc MEESTERS is ontvankelijk.
- 2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 3 december 2015 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een landsmederij op de percelen gelegen te 2990 Wuustwezel, Kruisweg 25A, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummers 187A en 191A (deel).
- 3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
- 4. De verwerende partij moet hierbij rekening houden met de overwegingen in 'Bevel met toepassing van artikel 37 DBRC-decreet'.
- 5. Er zijn geen kosten, gelet op de vrijstelling van de betaling van het rolrecht, verleend aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in	openbare zitting van 22 mei 2018 door de derde kamer.
De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN Filip VAN ACKER